
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Перспективи

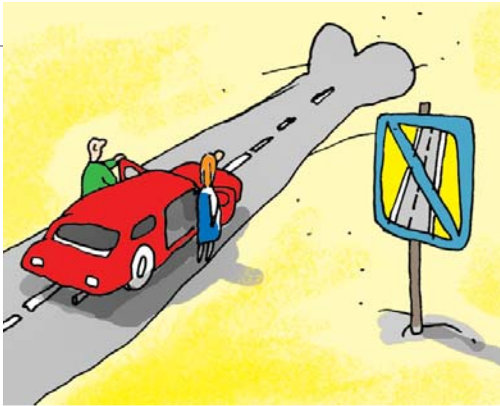

Володимир ЖУЛИНСЬКИЙ: «Добувати дороге вугілля ми навчилися, а видати на–гора гарний і дешевий продукт — розучилися»

▶ СТОР. 4

Проблема очима власкора

Безцінні дороги

▶ СТОР. 5

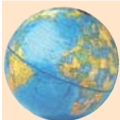
Реалії

Хуторянська передовичка

▶ СТОР. 12

№ 215 (5465) СЕРЕДА, 14 ЛИСТОПАДА 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Після законодавчих змін гряде реформа правоохоронних органів

Учора в Києві за участі Президента України Віктора Януковича під головуванням Генерального прокурора України Віктора Пшонки відбулася координаційна нарада керівників правоохоронних органів на тему: «Забезпечення протидії злочинності та корупції в державі в умовах реформування кримінального процесуального законодавства».

▶ СТОР. 2

Намолотили понад 43 млн. тонн зерна

В Україні зернові й зернобобові культури зібрано з 95% площ. Намолочено 43,4 млн. тонн зерна за врожайності 30,9 ц/га, **інформує Мінагропрод.** Нинішній урожай оцінюють як вельми задовільний — торік на цей час збіжжя мали майже на 10 млн. тонн більше.

Ціни на борошно зросли, що змусило пекарів, попри передвиборні обіцянки, переглянути вартість своєї продукції.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 8-Й СТОР.

Доброта — запорука довголіття

13 листопада світ відзначив День доброти. Саме цього дня 1998 року в Токіо відкрилася перша конференція Всесвітнього руху за доброту. Згідно з дослідженням японських і американських психологів, що більше добрих вчинків ми робимо, то щасливішими почуваємося самі. На думку вчених, ті, хто висловлює свою подяку, ніжність та інші добрі почуття до людей у повсякденних справах, роблять своє життя гармонійнішим.

У свою чергу, вчені Мічиганського університету (США) вважають, що добрі люди менше хворіють. Науковці також відзначили, що чуйні люди живуть у середньому на дев'ять років довше. Ймовірно, завдяки тому, що в них кращий імунітет і здоровіше серце: адже коли людина робить щось хороше, в неї підвищується рівень лімфоцитів і розширюються судини. Інший «побічний ефект» доброти — вироблення гормонів задоволення. Коли людина допомагає іншим, її мозок виробляє велику кількість ендорфінів, відомих як чудове природне знеболююче.

Столичний Гідропарк — на межі катастрофи.

Хто може й повинен урятувати цей унікальний куточок природи?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Серед європейських міст, розташованих на берегах рік, Київ обдарований унікальним природним середовищем: зеленими, майже недоторканими островами на Дніпрі. Ці землі є частиною Дніпровського екологічного коридору — складового елемента Європейської екологічної мережі, котра відіграє важливу роль у міграції птахів та іншої живності в Старому Світі. Для людей ці тисячі гектарів лісів і лугів із чистим повітрям і водою — величезний рекреаційний ресурс. Дніпровські острови належать до категорії міських лісів, які в Європі вважають найціннішими зеленими насадженнями.

Мати під боком такі території дикої природи — нечувана розкіш для городян будь-якого європейського мегаполіса. І нею володіють кияни. Поки що: адже багатство безповоротно «тане» буквально на очах його господарів, котрі, хоч як це дивно, не надто й переймаються утратою. Про це йдеться у замітках, які пропонуємо читачам.

▶ СТОР. 10—11

ПОДІЇ

На Хмельниччині мають з'явитися сім сміттєсортувальних і переробних заводів

Про це керівництво області розпочало переговори з однією із румунських компаній. Щорічно в регіоні утворюється близько двох мільйонів кубометрів твердих побутових відходів. Лише 75 відсотків із них збирають та вивозять на смітники, решта потрапляє на стихійні звалища. На полігонах та звалищах накопичилось близько 7,5 тисячі тонн відходів. Більшість із них перевантажені, а технологія захоронення здійснюється з порушенням нормативних вимог. Вирішити цю проблему беруться румунські інвестори. За попередніми даними, сума інвестицій в екологічну програму будівництва сміттєпереробних підприємств сягне 180 мільйонів євро, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

Закрити країну на карантин

вимагають вітчизняні громадські організації, які підтримують хворих на гепатит, туберкульоз та СНІД. Вони передали листи послам іноземних держав в Україні, в яких попереджають про епідемії недуг, що поширюються країною. У такий спосіб намагалися привернути увагу влади до повного ігнорування цієї проблеми в державі.

За статистикою, кожен десятий співвітчизник інфікований гепатитом, туберкульозом чи СНІДом. Саме тому за умови продовження існуючої політики уряду Україна стане смертельно небезпечною країною не лише для життя, а й для відвідування уже в найближчому майбутньому. Так, наприклад, у проекті бюджету 2013 року не передбачено фінансування для лікування хворих на гепатит.

▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Кількість дітей, які отруїлися у Чернівецькій гімназії №1, зросла до 19. У трьох із них виявили дизентерію Зонне. Як з'ясувала СЕС, джерелом інфікування були працівники шкільного харчоблоку, котрі виявилися носіями дизентерії, **інформує наш власкор Сергій СУЛИМА.**

■ Завдяки вжитим прокуратурою заходам працівникам підприємства «Закарпатське виробниче вертолітне об'єднання» повернуто півмільйона заборгованої зарплати, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

■ Учора в Прикарпатському національному університеті ім. Василя Стефаника стартував другий сезон проекту «Затанцюй по-українськи», організований Івано-Франківським молодіжним міськвиконкомом, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

За 9 місяців поточного року імпорт товарів до України перевищив експорт на $11,5 млрд. – Держстат *(«Лівий берег»)*

Після законодавчих змін гряде реформа правоохоронних органів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Це зібрання відбулося напередодні набрання чинності новим Кримінальним процесуальним кодексом України, який розпочне діяти з 20 листопада. Досі у нашій державі діяв КПК ще з радянських часів — зразка 1961 року. Ухвалення нового КПК було одним із зобов'язань України перед Радою Європи. Ухвалення цього важливого законодавчого акта довелося чекати не один рік.

Виступаючи перед учасниками наради, Президент заявив, що найближчим часом у державі має бути реалізована реформа правоохоронних органів. А втілення нового кримінального судочинства повинно привести до грунтовних змін в українській правовій системі, до модернізації стосунків між громадянином і державою. Цьому, на думку глави держави, має сприяти подальше розгортання судової реформи та реформи сектору безпеки і оборони, зокрема, і його правоохоронного сегменту. Наразі опрацьовуються нова редакція Стратегії національної безпеки України, Концепція реформування правоохоронних органів, які мають бути прийняті найближчим часом.

«Немає жодних сумнівів у необхідності масштабних перетворень у сфері кримінальної юстиції, — наголосив Президент. — Ми маємо активізувати реформи, забезпечити їх успішність».

Під час проведення реформ у правоохоронній сфері основний наголос, на думку В. Януковича, має бути зроблено на структурні перетворення: «Неефективні органи мають ліквідуватися, а ефективні — зміцнюватися, необхідно підсилити мотивацію для сумлінної роботи правоохоронців», — сказав він. Водночас Президент застеріг від необдуманого скорочення основної оперативної ланки в умовах непростої кримінальної ситуації. «Навпаки, ця ланка має бути ресурсно посилена за рахунок обслуговуючих та керівних підрозділів», — вважає В. Янукович.

«Якість роботи системи правоохоронних та судових органів має безпосередній вплив на рівень забезпечення прав і свобод людини, — наголосив Президент. — Тому помилки і необачливі кроки у цій царині мають надзвичайно високу ціну».

Серед позитивних новацій нового кримінального процесуального законодавства учасники наради називали впровадження принципів змагальності та рівності сторін, розширення процесуальних гарантій захисту прав людини, спрощення та удосконалення процедур досудового розслідування та судового розгляду, оптимізацію системи запобіжних заходів, ліквідацію можливості направлення справи на додаткове розслідування, запровадження нових різновидів кримінального провадження.

«Тільки коли людина, кожна людина, житиме в атмосфері безпеки і буде переконана, що її спокій, її права та свободи надійно охороняються, можна буде говорити про досягнення у сфері реформування кримінальної юстиції», — визнав Президент.

Глава держави також висловився за перегляд недосконалого та застарілого законодавства у сфері адміністративної відповідальності, зокрема, Кодексу про адміністративні правопорушення.

У свою чергу, Генеральний прокурор України Віктор Пшонка заявив, що набрання чинності з 20 листопада новим Кримінальним процесуальним кодексом не позначиться на розгляді кримінальних справ, порушених щодо експрем'єра Юлії Тимошенко. На прес-конференції за підсумками наради він нагадав, що згідно з перехідними положеннями нового кодексу, всі кримінальні справи, направлені до суду до 19 листопада, розглядатимуть за нормами старого КПК.

Президент України Віктор Янукович (праворуч) і Генеральний прокурор України Віктор Пшонка на координаційній нараді керівників правоохоронних органів.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Анна ШЕВЧЕНКО.

Золота поезія Андрія Малишка

Сьогодні Україна відзначає 100-літній ювілей відомого українського поета

Напередодні в Колонному залі Національної філармонії України відбувся урочистий вечір. Серед почесних гостей — заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, ректор НПУ імені М. Драгоманова Віктор Андрущенко **(на знімку ліворуч)**.

У вітальному слові Микола Томенко підкреслив: «Ми повинні відзначати такі урочисті дати на державному рівні. І не тільки святкувати ювілеї, а й зберігати все, що пов'язано з відомими співвітчизниками. У столиці сквер імені А. Малишка був на межі знищення, і необхідно було зупинити це. Парк має бути відновлено. Поставити пам'ятник поетові. Щоб люди могли приходити туди відпочивати, згадувати народні пісні, вірші, створені Андрієм Самійловичем. Відродження українських традицій, вшанування відомих українців — це те, про що ми повинні пам'ятати завжди. Особливо хочеться, щоб у такі ювілеї наші телекомпанії, газети починали свої новини не зі світської хроніки чи вбивств, а з того, що в цей день народився великий українець. Краплею за краплею ми відроджуємо нашу культуру, нашу спадщину».

Після офіційної частини вечора лунали пісні на слова Андрія Малишка, які вже давно перейшли в статус народних.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Опозиція готова до парламентських і непарламентських засобів боротьби

У понеділок ввечері опозиційні сили та їхні прихильники знову зібралися біля Центральної виборчої комісії. Вони не лише протестували проти фальсифікацій під час парламентських виборів, а й оголосили подальший план своїх дій.

«Ми готові як до парламентської, так і непарламентської боротьби. В тому числі й дострокового припинення повноважень нової Верховної Ради та Президента», — заявив народний депутат, глава Ради об'єднаної опозиції Арсеній Яценюк на мітингу. За словами політика, «Батьківщина», ВО «Свобода» та «УДАР» не бояться перевиборів, але не визнають рішення ЦВК по п'яти округах, де опозиція виграла.

Ми, зазначив А. Яценюк, пройшли всі судові процедури в Україні. «Зрозуміло, що в Україні немає суду. Поки що наші суди — це місце для прийому грошей або телефонних вказівок». Відтак, опозиція звертатиметься до Європейського суду з прав людини. «Ми розуміємо, що на це піде не день і не місяць, але ми пройдемо всю процедуру і отримаємо справедливі рішення», — наголосив він.

Три опозиційні сили також вимагають притягнути до відповідальності суддів, членів ОВК і ДВК, прокурорів, голів облдержадміністрацій, всіх чиновників, які займались фальшуванням виборів. «Треба бути відвертим: насамперед повинен понести відповідальність той, хто сидить в кабінеті глави держави. Ми повинні робити все для дострокових парламентських і президентських виборів. І це наше спільне завдання», — наголосив він.

Наступний крок, за словами парламентарія, — відставка Кабінету Міністрів та Генпрокурора. Крім того, опозиційні сили вимагають звільнення Юлії Тимошенко та Юрія Луценка. «Це наш пакет політичних вимог», — підсумував він.

«Ми зробимо все для змін у країні. Ми зробимо все для того, щоб ті, хто фальшували вибори, понесли відповідальність. Для того, щоб в Україні був не режим, а влада, яка належить українському народу, влада, яка піклується про своїх громадян, яка знає, що і як робити. І вона буде сформована трьома опозиційними партіями — «Батьківщиною», «Свободою» та «УДАРом», — підкреслив А. Яценюк.

Водночас, звертаючись до Юлії Тимошенко, політик закликав її припинити голодовку: «Юля, більше не голодуй. Вони тільки й хочуть, щоб ти голодувала. Ти нам потрібна сильна і здорова. Перед нами ще великі звершення. І ми разом з тобою зробимо їх».

Наступний мітинг опозиціонери планують провести у перший день роботи нової Верховної Ради.

Вл. інф.

Спостерігачі занепокоєні

Деякі міжнародні спостерігачі занепокоєні поствиборчим процесом в Україні, який був затьмарений порушеннями, затримками у підрахунку голосів та браком прозорості в роботі виборчих комісій. Про це йдеться у спільній заяві Високого представника ЄС з закордонних справ і безпекової політики КетрінЕштон і Європейського Комісара з розширення та Європейської політики сусідства Штефана Фюле.

«Ці обставини додаються до відсутності реакції на недоліки та проблеми, що були раніше висвітлені в попередніх звітах ОБСЄ/БДІПЛ. Усі разом вони свідчать про погіршення у низці сфер порівняно з попередньо досягнутими стандартами», — йдеться у повідомленні представництва Європейського Союзу в Україні.

Порушення на виборах не можуть вести до самозаспокоєння. Зважаючи на публічні запевнення, дані минулого тижня Прем'єр-міністром Миколою Азаровим, щодо розслідування скарг, які надходили під час виборів, ми очікуємо на швидкі та рішучі дії уряду та інших відповідних органів державної влади, зокрема, у напрямі розв'язання проблеми встановлення суперечливих результатів голосування у п'яти одномандатних виборчих округах. Ми також очікуємо, що це буде зроблено у діалозі з усіма політичними партіями, представленими у Верховній Раді, а також за допомогою приведення виборчого законодавства у відповідність до європейських норм і стандартів на основі Виборчого кодексу України.

Остаточний склад Верховної Ради України має відображати справжню волю українських виборців, переконані Кетрін Ештон і Штефан Фюле.

Вл. інф.

Міліціонер з'їв дорожній лист

«Ударівцям» з Хмельницької області не вдалося прорватися до столиці, де вони мали приєднатися до мітингу опозиційних сил під стінами ЦВК. На виїзді з Хмельницького автобус зупинили працівники ДАІ та вкотре почали перевіряти документи перевізника. Обурені партійці зателефонували до корпункту нашої газети. «Зібралося стільки машин з «даішниками», — розповів голова обласної організації «УДАР» Василь Куйдан, — начебто тут сталася якась масштабна аварія. За тиждень до того нас теж намагалися не пустити в столицю, але ми таки були під ЦВК. Водію всю дорогу до Києва казали: повернися, бо й ліцензії позбавлять, і оштрафують. Нас часто зупиняли, затримували й вимагали під Києвом почекати машину ДАІ, котра нас проведе далі. Щоб уникнути цих «переслідувань», ми казали, що їдемо до Полтави на сільськогосподарську виставку. Водія ми захистили, це — мужня й чесна людина. А нині напоролися на нові погрози й заборони».

Врешті, виїхати з Хмельницького представники «УДАРу» так і не змогли — інспектор ДАІ ... з'їв їхній дорожній лист. «Старші за чином міліціонери вимагали від нього виправити його ж помилку, мовляв, сам випустив, то ти й зупиняй, бо інакше залишишся без роботи. І правоохоронцю не прийшло в голову нічого іншого, як зжувати документ», — розповіли партійці.

Віра ШПИЛЬОВА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Для суб'єктів господарювання створять рівні умови

Комітет Верховної Ради з питань економічної політики рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про державну допомогу суб'єктам господарювання.

Законопроектом (№11118) пропонується визначити правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання, здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції, підвищення прозорості функціонування системи державної допомоги та дотримання міжнародних зобов'язань у цій сфері. У проекті, зокрема, врегульовуються питання інвентаризації наданої державної допомоги, запровадження здійснення її моніторингу, складення та ведення реєстру відомостей про надавачів і отримувачів, її види та обсяги, щорічного звітування про надання державної допомоги тощо.

Згідно із проектом, державна допомога суб'єктам господарювання — це їх підтримка у будь-якій формі за рахунок державних чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує економічній конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів.

Цей документ не поширюється на підтримку сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї та військового спорядження для потреб Збройних Сил, а також правоохоронних органів спеціального призначення тощо. Відповідно до законопроекту державна допомога може мати такі форми: субсидія; списання боргів та штрафних санкцій; компенсація збитків; гарантії, кредити (позики) на пільгових умовах; надання суб'єктам господарювання товарів за цінами нижче ринкових або їх придбання за цінами вище ринкових; участь у формуванні статутного капіталу суб'єктів малого та середнього підприємництва за рахунок державних чи місцевих ресурсів на умовах, які були б неприйнятними для приватних інвесторів.

Реалізація положень проекту, вважають народні депутати, забезпечить створення в Україні інституційних, правових та організаційних засад функціонування прозорої системи державної допомоги, яка сприятиме створенню рівних умов діяльності суб'єктів господарювання на товарних ринках країни та стимулюватиме державну підтримку регіонального розвитку мало розвинутих регіонів тощо.

Вл. інф.

За знищення рослинності підвищать штрафи

Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи підтримує проект закону про внесення змін до Кримінального кодексу та Кодексу про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за випалювання рослинності або її залишків).

Законопроектом (№11309) пропонується посилити вплив на правопорушників, які випалюють стерню, луки, пасовища, ділянки зі степовою, водно-болотною та іншою природною рослинністю, її залишки та опале листя в смугах відводу захисних лісонасаджень автомобільних доріг і залізниць, у парках тощо.

Зокрема, передбачається внести зміни до Кримінального кодексу та Кодексу про адміністративні правопорушення, які підвищують розміри санкцій за випалювання рослинності, розташованої на земельних ділянках у межах чи за межами населених пунктів. Крім того, зростуть штрафи за знищення або пошкодження іншим загальнонебезпечним способом стерні, сухих дикорослих трав на землях сільськогосподарського призначення, розмір яких є більшим, ніж гектар. Також законопроектом планується розширити коло осіб, котрі можуть розглядати справи про адміністративні правопорушення.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

З ПЕРШИХ ВУСТ

Скарг до уряду — вдвічі більше

Учора Прем'єр-міністр України **Микола АЗАРОВ** ознайомився з роботою урядового контактного центру й відповів на дзвінок абонента телефонної «гарячої лінії». Прем'єр залишився задоволений роботою урядової «гарячої лінії».

Житель Хмельницької області поскаржився телефоном прем'єру, що його будинок, а також кілька сусідніх, примусово відключено від централізованого опалення, при цьому коштів для переходу на автономне опалення у жителів цих будинків немає. М. Азаров пообіцяв розібратися у проблемі. Глава уряду відзначив, що з 2009 року, коли контактний цент почав свою роботу, люди дістали можливість досить оперативно розв'язувати проблеми, з якими вони зустрічаються. Свого часу контакт-центр був виведений зі сфери управління Міністерства соціальної політики й підпорядкований безпосередньо Кабінету Міністрів. Що, за словами прем'єра, дало можливість уряду відстежувати ефективність проведених у країні реформ. «Кількість звернень значно збільшилася, але найголовніше — підвищилася ефективність: 50% звернень знаходять своє позитивне вирішення», — цитує прем'єра «РИА-Новости». В 2009 році кількість звернень громадян в урядовий контакт-центр становило 200 тисяч, нині майже вдвічі більше — близько 400 тисяч. За словами М. Азарова, уряд також активно працює над розвитком системи контактних центрів у регіонах.

Щоб не було завалу справ у Європейському суді з прав людини

Юридичний комітет Парламентської асамблеї Ради Європи одноголосно схвалив пропозиції голови Комітету Верховної Ради з питань правосуддя Сергія КІВАЛОВА з реформування роботи Європейського суду з прав людини.

Два роки тому ПА доручила парламентарію вивчити причини завалу справ у Європейському суді з прав людини.

У ході вивчення проблеми, за словами депутата, також були

виявлені системні структурні недоліки в державах-учасницях, які й ведуть до проблем в ЄСПЛ.

А саме:
— невиконання ухвал національних судів;
— жорстоке поводження з боку правоохоронних органів;
— надмірна тривалість судових розглядів;
— перевищення термінів попереднього затримання й невідповідність умов утримання на попередньому слідстві.

Як наголосив політик, для того, щоб виробити ефективні механізми оптимізації роботи суду й усунути структурні системні недоліки в державах-учасницях, в Україні було створено спеціальну робочу групу, до якої ввійшли понад тридцять кращих українських експертів-юристів.

«Наші пропозиції були такими: вести об'єктивну статистику. Тобто не оперувати абсолютними цифрами — кількістю скарг, що надійшли з тієї чи іншої країни, а опиратися на кількість населення», — повідомив Сергій Ківалов.

Його пропозиції, що стосуються реформи, були схвалені членами юридичного Комітету ПАРЄ.

«Проект С. Ківалова», як називають реформаторські пропозиції українського політика в юркомітеті, викликав заінтересованість присутніх, **повідомляє прес-служба Партії регіонів**. Особливо активно учасники обговорювали питання ведення обліку справ, що надходять до Страсбурга. Члени комітету прийняли доповідь Ківалова одноголосно. Також вирішили, що «проект С. Ківалова» буде винесено на сесію Парламентської асамблеї у квітні.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) частину першу статті 18 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) адміністративні справи щодо примусового повернення в країну походження або третю країну та примусового видворення іноземців та осіб без громадянства за межі території України»;

2) частини першу, другу і четверту статті 183^{5} викласти в такій редакції:

«1. Позовні заяви іноземців та осіб без громадянства щодо оскарження рішень про їх примусове повернення в країну походження або третю країну, а також позовні заяви центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органів охорони державного кордону або Служби безпеки України про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства за межі території України подаються до адміністративного суду за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органу охорони державного кордону чи Служби безпеки України або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України.

2. Адміністративні справи, передбачені частиною першою цієї статті, розглядаються судом у п'ятиденний строк з дня надходження позовної заяви»;

«4. Копії судових рішень у визначених цією статтею адміністративних справах невідкладно видаються особам, які брали участь у справі»;

3) у статті 256:

пункт 9 частини першої виключити;

частину другу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) про примусове видворення іноземця чи особи без громадянства».

2. Пункт 13 статті 24 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2000 р., № 10, ст. 79; 2003 р., № 27, ст. 209, № 29, ст. 236; 2004 р., № 32, ст. 394) доповнити словами «приймати рішення про заборону в'їзду в Україну іноземцю або особі без громадянства, про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України, про примусове повернення іноземця або особи без громадянства в країну походження або третю країну».

3. У Законі України «Про імміграцію» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 41, ст. 197; 2012 р., № 19-20, ст. 173):

1) абзаци шостий - восьмий статті 1 замінити одним абзацом такого змісту:

«довгострокова віза - наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду іноземця та особи без громадянства на постійне місце проживання в Україну».

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом сьомим;

2) пункт 7 частини другої статті 4 виключити;

3) у пункті 3 статті 7 слово «імміграційні» замінити словом «довгострокові»;

4) у частині сьомій статті 9:

пункт 7 виключити;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) для осіб, зазначених у пункті 3 частини третьої статті 4 цього Закону, - документи, що підтверджують право особи на набуття громадянства України за територіальним походженням відповідно до статті 8 Закону України «Про громадянство України»;

доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) для осіб, зазначених у пункті 5 частини третьої статті 4 цього Закону, — документи, що підтверджують отримання статусу закордонних українців, або копії документів, що засвідчують їх родинні стосунки із закордонними українцями»;

5) у статті 11:

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

«Особі, яка постійно проживає за межами України і отримала дозвіл на імміграцію, дипломатичне представництво чи консульська установа України за її зверненням оформляють довгострокову візу»;

у другому реченні частини другої слово «імміграційною» замінити словом «довгостроковою»;

6) у другому реченні частини третьої статті 13 слова «мала до його надання статус біженця» замінити словами «була до його надання визнана біженцем».

4. У статті 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208; 2008 р., № 26, ст. 243; 2009 р., № 24, ст. 298; 2010 р., № 6, ст. 46; 2011 р., № 32, ст. 316, № 51, ст. 577):

пункт 6 доповнити словами «а також здійснення фіксації біометричних даних іноземців та осіб без громадянства під час здійснення прикордонного контролю в пунктах пропуску через державний кордон»;

пункт 15 викласти в такій редакції:

«15) прийняття в установленому порядку рішень про примусове повернення в країну походження або третю країну іноземців та осіб без громадянства, затриманих у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України, з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора про підстави прийняття такого рішення»;

доповнити пунктами 15^{1} і 15^{2} такого змісту:

«15^{1}) прийняття в установленому порядку рішень про розміщення іноземців та осіб без громадянства, затриманих у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України, у пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора;

15^{2}) виконання рішень адміністративного суду про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства, затриманих в межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України».

5. Пункти 3 і 20 частини першої статті 1 Закону України «Про прикордонний контроль» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 6, ст. 46) викласти в такій редакції:

«3) віза — наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду на територію України або для транзитного проїзду через її територію протягом відповідного строку»;

«20) строк перебування на території України - визначений візою, законодавством України чи міжнародними договорами України строк, протягом якого іноземець чи особа без громадянства може на законних підставах перебувати в Україні».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзацу другого пункту 4 розділу I цього Закону, який набирає чинності з початком функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
16 жовтня 2012 року.
№ 5453-VI.

Через проблеми з розмитненням нафтопродуктів у Херсонській, Миколаївській, Одеській і Запорізькій областях з 1 листопада подорожчав бензин АІ–95 (з 11,01 до 11,19 грн. за літр), заявили експерти компанії А–95 *(ipress. ua)*

80 відсотків пального на немережевих АЗС не відповідає держстандартам *(«Подробности»)*

Володимир ЖУЛИНСЬКИЙ: «Добувати дороге вугілля ми навчилися, а видати на–гора гарний і дешевий продукт — розучилися»

ПЕРСПЕКТИВИ

Державні вугільні підприємства Луганщини продовжують зазнавати проблем з реалізацією вугілля. За даними голови Луганської облдержадміністрації Володимира Пристюка, на вугільних складах цих підприємств накопичилося вже понад мільйон тонн незатребуваного чорного золота. Таких самих проблем зазнають і малі приватні шахти регіону, однак точної кількості вугілля, що назбиралося на їхніх складах, ніхто не підраховує.

«Змушені відправляти людей у відпустку без утримання»

Директор ТОВ «Флагман» міста Брянки Олександр Будас не приховує свого настрою.

— На нашому складі вже накопичилося понад 10 тисяч тонн вугілля. Виробництво на межі зупинки. Коли ми будували шахту, довелося розв'язувати серйозну проблему з кадрами, — розповідає він. — Робочих основних професій — слюсарів, прохідників, ГРОЗів шукали по всіх найближчих містах: у Стаханові, Алчевську, у колишніх шахтарських селищах. Зібрати колектив було нелегко, а тепер не можемо його забезпечити роботою, тому що виробництво вугілля довелося істотно скорочувати. Люди йдуть... За два місяці звільнилися 117 осіб. Я розумію, що в кожного родина, яку потрібно годувати, тому людей утримувати важко. Ще 250 людей вирішили взяти безоплатну відпустку в надії, що ситуація поліпшиться найближчим часом. На 20 серпня поточного року в нас працювало 880 робітників, сьогодні колектив скоротився майже наполовину. Перспективи ніхто не знає. Залишилися тільки надії, що з наступного місяця ситуація зміниться на краще, і ми почнемо відвантажувати споживачам свою продукцію. Шахта не повинна стояти, її треба постійно тримати в робочому стані — відкачувати воду, стежити за рухом ґрунту, зміцнювати вибої, проводити проходку... Наша шахта не глибока. Образно кажучи, ми «доїдаємо» те вугілля, яке наші діди не «доїли». Тут немає таких великих запасів, як на інших шахтах, скажімо, на державних, які становлять близько 30, а то й 40 мільйонів тонн. Наші гірники працюють на відбійних молотках, оскільки великі вугільні комплекси для тутешніх умов не придатні. А з другого боку, доречно поставити запитання: а чи варто підвищувати вуглевидобуток, якщо паливо не затребуване?

Директор ТОВ «Донбасвугілля» Володимир Жулинський.

Фото з архіву В. Жулинського.

На «Флагмані» добувають коксівне вугілля, яке здебільшого використовують металургійні підприємства. Але, як відомо, металургія переживає сьогодні велику кризу виробництва. Тому ні на Алчевський меткомбінат, ні на підприємства групи «Метінвест» свою продукцію «Флагман» не відвантажує. Метал не затребуваний і, відповідно, не затребуваний кокс і коксівна група вугілля, яка, до речі, ще й удвічі впала в ціні. За кращих часів шахта добувала 500 тонн вугілля на добу, а за рік — 180 тисяч тонн. Сьогодні вуглевидобуток скоротився до 180—200 тонн на добу, та й це вугілля йде на склад. На жаль, з низки характеристик вугілля марки «К», який добуває «Флагман», не можна застосовувати для електростанцій та інших потреб. Воно придатне тільки для металургії, і з цієї причини «Флагман» не став учасником проекту з переробки вугілля на синтетичний газ, який починають реалізовувати в області. Для підприємства важливо, щоб працювала металургійна промисловість.

— Без державної політики, спрямованої, зокрема, на квотування вугілля, цю проблему розв'язати важко, — вважає Олександр Будас. — Коли ми будували шахту, то розуміли, що потрібне вугілля, потрібні робочі місця. Усе це створили, але залишилися без уваги. Сьогодні в країні відсутній нормальний ринок збуту вугілля, від чого передусім потерпають малі приватні шахти, що добувають коксівне паливо.

ДО РЕЧІ

Як зазначають експерти, низький попит і профіцит вугілля на українському ринку призведе до зниження обсягів видобутку й зростання питомої грошової собівартості на 40 відсотків. Зниження грошових потоків не дає можливості державним вугільним підприємствам здійснювати капітальні вкладення в розвиток виробництва й підвищення безпеки праці.

Не було б щастя, то нещастя допомогло

ТОВ «Донбасвугілля» також видобуває коксівне вугілля, яке так само, як і в інших малих шахт, накопичується на складах. Але перспектива у цього вугільного підприємства краща, ніж, наприклад, у брянківських колег. Тому що тут триває підготовка нової розробки вугілля — цього разу енергетичного, яке підходить під проект будівництва в області заводів з газифікації чорного золота.

— Сьогодні ми видобуваємо коксівне вугілля гарної якості, а навесні видаватимемо на-гора ще й енергетичне, — розповідає директор ТОВ «Донбасвугілля» Володимир Жулинський. — Ми розуміємо, що в нинішніх умовах розвитку економіки потрібно працювати в різних напрямках, а не орієнтуватися тільки на одну певну галузь. Тому ми вирішили добувати вугілля й іншої марки, наприклад, довгополум'яне газове, яке підходить під газифікацію. Ми вже отримали землевідведення, підготували проект під будівництво шахти із запасом 5 мільйонів тонн енергетичного вугілля. Нове виробництво передусім допоможе нам не скорочувати колектив у зв'язку з падінням вуглевидобутку. Сьогодні ми думаємо перенести частину активу й пасиву на нові ділянки, щоб не скорочувати колектив, а можливо, навіть збільшити його чисельність. Адже обсяг роботи, який має бути виконано, для нас досить великий — 5 мільйонів тонн.

Виробництво розгорнеться в районі селища Донецьке у Кіровську. Навесні ми розпочнемо будівництво скісних стовбурів. Пласт досить потужний, перспективний. Видобуток думаємо механізувати. Уже є пропозиції щодо китайської та німецької техніки. Маю зазначити, що у зв'язку зі зниженням вартості вугілля ціни на ринку гірничошахтного обладнання сьогодні прийнятні. Час проблем у металургії використовуватимемо з користю для свого виробництва, для відкриття нового, досить перспективного напрямку — видобутку вугілля, з якого можна одержати синтетичний газ. Тим паче що транспортне плече дає змогу розбудовувати це виробництво — залізничні під'їзні колії знаходяться у межах 50 кілометрів. Ми зацікавлені в проекті з газифікації вугілля, тому плануємо взяти ще пару ліцензій, щоб вийти на добрий обсяг вуглевидобутку й довести його до тисячі тонн на добу.

За даними Міністерства енергетики й вугільної промисловості, торік в Україні було видобуто 81,9 мільйона тонн вугілля, що на 8,8 відсотка більше, ніж у 2010-му. Так, видобуток енергетичного вугілля збільшився на 11,4 відсотка, до 57 мільйонів тонн, а коксівного вугілля — на 3,7 відсотка, до 24,9 мільйона тонн.

Як працювати в ринкових умовах?

Власники малих шахт вважають, що як учасники проекту з газифікації вугілля державні підприємства навряд чи складуть їм велику конкуренцію. Володимир Жулинський пояснює це просто: у найближчі два роки більшу частину шахт буде приватизовано. Справді, як уже відомо, Кабінет Міністрів України затвердив перелік вуглевидобувних підприємств, що підлягають приватизації в 2012—2014 роках. Загалом Кабмін має намір змінити форму власності 67 державних шахт і шахтоуправлінь. На Луганщині за два роки планується приватизувати 23 шахти. Корпоратизація державного підприємства «Донбасантрацит» розпочнеться вже з 2012 року, ДП «Луганськвугілля» ця процедура чекає в 2013 році, а в 2014-му, який відповідно до розпорядження Кабміну є заключним етапом корпоратизації, цей процес відбудеться на ДП «Первомайськвугілля».

— До речі, у Росії вже не залишилося державних шахт, — коментує Володимир Жулинський. — Вони всі приватизовані й дають добрий прибуток. Тому що власникові швидше доводиться думати в напрямку використання вугілля й експорту, реагувати на зміни ринку. Тому все йде до того, що державні шахти перейдуть у руки приватного капіталу.

Підтримка з боку держави, вважає Жулинський, обов'язкова. І, можливо, це мають бути не дотації, а вигідні кредити на одержання гірничошахтного обладнання, інвестиції для нових технологій. Ринкові умови вугільної промисловості вигідні, оскільки дають можливості до розвитку галузі, переходу від неефективної техніки до більш прогресивної. Другий напрямок допомоги — реалізація вугілля. Сьогодні кожна компанія сама шукає для себе ринки збуту. У розвитку енергетики України вугілля розглядається як сировина для виробництва тепла або газу, але ефективно система ще не працює. Внутрішній ринок вугілля потребує розвитку. Яке потрібно вугілля, скільки й куди? Дотація, на думку керівника, за великим рахунком, балує.

— Я завжди знайду виправдання, що в мене погані геологічні умови. Добувати дороге вугілля ми вже навчилися, а от видати на-гора гарний і дешевий продукт, на жаль, розучилися, — зазначає Володимир Жулинський. — Гадаю, що Україна споживе стільки вугілля, скільки галузь зможе його видобути. Навряд чи два заводи в Луганську зможуть переробити ту кількість вугілля, що постачається з регіону. Добути паливо і його переробити — це дві великі різниці, як кажуть в Одесі. Адже щоб наростити потужності з вуглевидобутку, потрібні колосальна праця й фінансові вкладення. Шахта — не те виробництво, яке можна закидати грішми й побудувати за короткий термін. А завод реально побудувати й за дев'ять місяців, установивши обладнання. Тому я вважаю, що принаймні хоча б спочатку держава має стимулювати внутрішній ринок споживання енергетичного вугілля й металопрокату.

В області вважають, що з появою заводів з переробки вугілля на синтетичний газ для багатьох шахт відкриваються нові обрії. З оптимізмом дивиться в майбутнє й Володимир Жулинський.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Директор ТОВ «Флагман» Олександр Будас показує досягнення футбольної команди своєї шахти.

Фото автора.

Шахта — не те виробництво, яке можна закидати грішми й побудувати за короткий термін

Безцінні дороги

У селах вони стали мало не найголовнішим майном громади

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Так дорого шляхи цінуються не тому, що надто багато коштують. Насправді в більшості населених пунктів, як жартують, від доріг залишились одні тільки напрямки. Але люди знають: поки ця пунктирна нитка ще біжить попід їхніми хатами, в селі жевріє життя. Селяни вже побачили, що їм не вдалося зберегти маленькі школи, ледь виживають ФАПи, не по днях, а по годинах працює пошта... Усе це вже не їхнє. Тож як залишитися ще й без дороги?

А на путівці — засідка

Раніше такого не доводилося чути, щоб, намагаючись вберегти свої дороги, люди просто перекривали їх, не пускаючи транспорт. Тому повідомлення про те, що в селі Ледянка у Красилівському районі на кілька годин заблокували рух на центральній сільській дорозі, видавалося одіозним. Але саме так кілька десятків активістів вирішили захистити свою транспортну артерію. Кажуть, що чекали на неї не одне десятиліття. Бо раніше через село проходила тільки ґрунтівка. І мешканці Ледянки не раз чалапали по болоту та ямах п'ять кілометрів до траси. Не ліпший був шлях місцевих дітей і до школи в сусідню Федорівку. Відстань не така вже й велика — лише три кілометри. Але спробуй подолати її в негоду бездоріжжям.

Зрозуміло, якою була радість, коли ґрунтівку таки накрили твердим покриттям. Але тільки-но почався нинішній сезон збирання буряків, як нею рвонули величезні вантажівки з коренями. Буквально на очах дорога, яка не була розрахована на таке навантаження, знову почала вкриватись ямами та вибоїнами. Та ще й страшно стало за місток, який з'єднує Ледянку з Федорівкою. Отож селяни не придумали нічого іншого, як перекрити шлях вантажівкам.

Щоправда, конфлікт тривав недовго. Власники цукрозаводу запевнили: щойно закінчиться сезон — дорогу відремонтують. Люди повірили. Ну й справді: і буряки на полях не залишиш, і ніяким іншим транспортом їх звідти не забереш.

Та тільки що візьмеш з інвестора? Хто його зобов'яже відремонтувати дорогу? А щоб нову збудувати, то вже й годі казати.

Тож з'ясувалося, що такі дорожні конфлікти стають уже не винятком, а правилом. Ось у селі Марківка, що в Деражнянському районі, на шляху, котрий веде з поля через село, пікети не стояли. Але хтось тихцем загородив її гіллям та зрізаними деревами. Для водіїв вантажівок такий натяк одразу став зрозумілий. Хоча дехто відверто розлютився: що вже там перекривати та оберігати, коли ґрунтівка геть розбита. Здолати її навіть вантажівка не може. Кажуть, раз на тиждень прибуває сюди автобус, але їхати в центр села водії не ризикують. Зупиняються десь за півкілометра, на околиці. Молодші пасажири ще підбіжать, встигнуть. А старші — тих, кому перевалило вже не тільки за сімдесят, а й за вісімдесят, у селі переважна більшість — навіть не ризикують долати такі дистанції. Їм уже і з хати нелегко виходити. От тільки коли в селі похорони, в кожного і промайне думка: хоч би померти в гарну погоду, а то хто ж по тому болоту труну понесе.

Виходить, що люди рятуються такими партизанськими засідками та пікетами. Але мають бути інші методи, і хтось повинен подбати про всі ті ґрунтівки, котрі на тисячі кілометрів простягнулись не тільки Хмельницькою областю, а й усією країною.

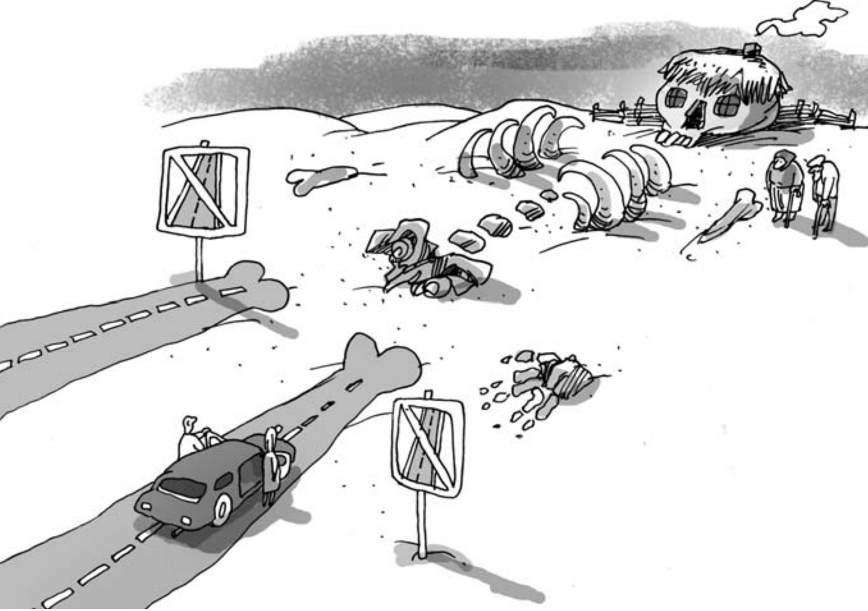
Великим об'єктам — великі фінанси

Заступник голови Хмельницької ОДА Леонід Гураль оптимізму не втрачає:

— Раніше фінансування на ремонт та будівництво доріг ішло лише через облдержадміністрацію. Тепер одночасно воно проходить за кількома джерелами, і це має прискорити ремонт шляхів. В обласному бюджеті зуміли цьогоріч знайти на цю справу 6 мільйонів гривень. Ще 20 мільйонів прийшли на рахунки обласного бюджету через державну службу доріг — і це вдвічі більше від торішньої суми. Але все одно малувато.

Щоправда, з держбюджету пообіцяли Хмельниччині на дороги півмільярда гривень. Ця сума видається набагато соліднішою. Але вона має піти буквально на кілька об'єктів. Зокрема, майже 40 мільйонів гривень — на нову дорогу, що з'єднає Летичів, Меджибіж і Волочиськ. Будівництво її розпочали ще кілька років тому, але через відсутність фінансування все заклякло. Ще частину коштів витратять на облаштування небезпечної ділянки в районі Кам'янця-Подільського. А решта грошей піде на об'єкт «з бородою» — об'їзну дорогу в Дунаївцях.

Усі ці дорожні об'єкти справді важливі, і, зрештою, саме вони визначають інвестиційне та туристичне обличчя краю. Але яка нездоланна відстань, насамперед фінансова, лежить між ними та тими дорогами, що пролягають попід сільськими парканами.

Шляховики знають, що будівництво одного нового кілометра коштує приблизно 5 мільйонів гривень. Серйозна реконструкція і капітальний ремонт — не набагато дешевші. Тому, коли поділити оті мільйони і навіть мільярди, котрі область має витратити на дороги, то виходять зовсім невеличкі відтинки на тлі тих тисяч кілометрів, що обплітають села і містечка регіону. А там, хоч і масштаби значно менші, і дороги вужчі, але й... грошей практично немає.

Будуть гроші — будуть ремонти. Коли?

Цьогоріч у бюджеті передбачено для цього «павутиння» 40 мільйонів гривень. Це ті кошти, котрі цілеспрямовано пішли на сільські та селищні ради, і ними мали б розпорядитися місцеві громади. Тобто йдеться про гроші максимально наближені до доріг. Задум непоганий. Але результат знову вийшов традиційний. До початку вересня з цієї суми освоїли лише близько 8 мільйонів гривень.

— Ми зіштовхнулися з проблемою, коли сільські голови, отримавши кошти, просто не знали, як ними далі розпорядитися, — аналізує ситуацію Леонід Гураль. — Проекти, тендери, оформлення всіх документів — це доволі складна процедура, до якої вони виявилися не готові. А ще ж надзвичайно складна процедура отримання ліцензій на видобування щебеню, жорстви та піску. Щоправда, два роки тому ми надали погодження на ведення робіт у кар'єрах, і це дещо спростило процедуру.

Але це стосується тих кар'єрів, де вже ведуться промислові розробки. Їх не так багато, і сільський голова не посилатиме машину за матеріалом за півсотні кілометрів. Насамперед через те, що це зайві витрати, недоступні сільському бюджету.

А от зачерпнути кілька ковшів жорстви дуже часто можна просто за селом. Але й це сільські голови не можуть зробити, бо на такі «копалини» теж потрібна ліцензія. А це і довга, і вартісна для села процедура, адже треба заплатити близько 100 тисяч гривень.

— Якщо ж зробити все за тендерами та процедурами, то що залишиться від тих 15—20 тисяч гривень, які виділено на дороги? — повторюють один за одним сільські голови, з якими довелося розмовляти. — За бюджетною гривнею встановлено такий контроль, що в результаті витратити її ощадливо і раціонально просто неможливо.

Після завершення першого півріччя в області вирішили проаналізувати, як освоюються ті дорожні гроші, що вже надійшли з бюджету. Результати ошелешили. У кількох районах, куди дали по півмільйона й більше гривень, не вдалось освоїти і по кілька тисяч.

Як годиться в такій ситуації, отримали свої попередження районні керівники. Ті, відповідно, погрозили пальцем сільським головам, бо іншого впливу на них немає. Але кожен розуміє, що головна причина не в лінощах чи небажанні працювати. Якщо явище стає масовим, то є для цього певні передумови.

Так от, з'ясувалося, що із тих десятків об'єктів, де повинні проводитись ремонти, тільки одиниці мали відповідну документацію. Решта сільських голів якраз і «зашпорталися» за цю перепону. Винуватити їх у цьому? Чи, може, варто задуматися над тим, що кілька лопат щебеню, засипаних в яму на дорозі, не становлять загрози для розкрадання державного бюджету.

Для сільського люду все це здається очевидними речами. Не знаючи тонкощів і хитрощів нашого бюджетного та фінансового законодавства, селяни зовсім по-іншому дивляться на проблему: для чого потрібні проекти, папери і величезні гроші, коли все вирішується значно простіше.

Практично ці самі запитання поставили й мешканці села Лебедівка з Волочиського району, що зателефонували на «гарячу лінію» до обласної влади:

— Нас тут 34 душі, і ми так чекали на вашу поміч. Та й треба було зовсім небагато — одну машину щебеню і дві машини жорстви, і вже була б біля нас дорога. Ми так просили, а нам прийшов лист: чекайте, якщо будуть гроші, то наступного року зробимо. А нам вже немає коли чекати, бо ми ж вмираємо...

Як потім вдалось з'ясувати, в Лебедівці цілий вересень ремонтували дороги. Зробили багато, та на всіх не вистачило. Ось 34 душі і залишилися «бездорожніми».

Схоже відбувається в багатьох селах, селищах і містах. Навіть на останній сесії Хмельницької міськради депутати завели гостру розмову про те, що одні вулиці відремонтували, а на інші навіть відра асфальту не кинули. Але як зробити так, щоб асфальту вистачило всім, ніхто не знає. Бо наступного року знову обиратимуть ті вулиці, де ями найбільші. А решта чекатиме, поки... не з'являться такі само ями?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

АКТУАЛЬНО

Берегти енергію починають із бюджетної сфери

Про впровадження заходів, спрямованих на економію енергоносіїв, ішлося під час зустрічі в Житомирській міській раді з представниками норвезької компанії ENSI (Energy Saving International AS). Проект передбачають реалізувати в чотирьох десятках бюджетних установ міста — це школи, дитячі садки, лікарня.

— Реалізація енергоефективних муніципальних проектів для Житомира особливо важлива у соціальних сферах, таких як освіта та медицина. Ми зацікавлені у скороченні споживання енергоносіїв, зменшенні плати за електроенергію. Тому налаштовані на ефективну співпрацю та результативність, — зазначив Житомирський міський голова Володимир Дебой.

Проект «Підвищення енергоефективності об'єктів бюджетної сфери міста Житомира» передбачає різнопланові заходи: утеплення фасадів, дахів, заміну вікон, встановлення індивідуальних теплових пунктів, теплових насосів, індивідуальних котелень тощо. Здійснюватиметься це у співпраці із норвезькою компанією ENSI шляхом залучення коштів НЕФКО та грантового ресурсу Фонду E5P. До речі, міжнародна норвезька компанія має десятирічний досвід розробки енергоефективних проектів. Свої послуги вона надає у 27 країнах світу.

— Ми нині вивчаємо ситуацію у визначених соціальних закладах. Для цього збираємо показники енерговитрат. Що точніші вони будуть, то краще ми підготуємо енергетичне дослідження та економічні розрахунки, — зазначив старший керівник проектів ENSI Любомир Червілов.

Під час зустрічі сторони обговорили особливості розробки та втілення проекту, строки виготовлення технічної документації та реалізації запланованого, а також необхідні для цього ресурси. І міська влада, і експерти норвезької компанії одностайні в тому, що заклади освіти, виховання та медицини першочергово потребують втілення заходів з енергозбереження.

Досвіду такої міжнародної співпраці в Житомирі вже набули, адже це другий проект, а згідно з першим нині триває модернізація системи зовнішнього освітлення вулиць міста шляхом заміни неекономних ламп розжарювання на світлодіодні ліхтарі та утеплення дитячого садочка №21.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Модернізують «Рівнеазот»

Переоснащення ПАТ «Рівнеазот», яке триває нині, дасть можливість збільшити виробничі потужності, випускати більше аміачної і вапняно-аміачної селітри — на ринок щорічно постачатимуть додатково 100 тисяч тонн добрив. Цьому передувало введення в дію нового агрегату для виробництва азотної кислоти. Крім цього, на заводі встановили генераторну турбіну для виробництва власної електроенергії, що дасть змогу економити щороку більше півсотні мільйонів кВт/год. На реалізацію цих проектів спрямували істотні інвестиції. Утім, капіталовкладення в переоснащення виробництва не останні. Як анонсувала пресслужба OSTCHEM (керуюча компанія, що об'єднує потужності підприємств азотної хімії Group DF: ПАТ «Концерн Стирол» (Горлівка), «Сєвєродонецьке об'єднання «Азот», «Черкаський Азот» та «Рівнеазот»), у найближчі чотири роки планують вкласти понад два з половиною мільярда доларів у розвиток хімічних підприємств, серед яких і ПАТ «Рівнеазот». А вже до кінця року тут хочуть відкрити установку виділення водню з відходів виробництва.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Як зробити так, щоб асфальту вистачило всім, ніхто не знає

Асоціація банків Іспанії погодилася протягом двох років не виселяти з квартир боржників, які не можуть сплатити кредит за житло. Цьому передували масові протести людей, обурених законом про примусове виселення *(«Подробности»)*

До десяти років тюремного ув'язнення «світить» 31-річному мешканцю Шостки за торгівлю зіллям. «Товар» наркоділок збував у гаражі, де правоохоронці й виявили 7 кг висушених та подрібнених конопель, *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

І брудні справи дають чистий прибуток

ДОБРОЗИЧЛИВЦІ Й БАНКРУТИ

У травні нинішнього року прокуратура Одеської області порушила кримінальну справу стосовно керівника державного підприємства у сфері водного транспорту. Було встановлено, що до нього звернувся керівник комерційної структури із пропозицією про укладення договору оренди двох плавзасобів, що належать держпідприємству, для транспортування ґрунту у прибережних водах Азовського та Чорного морів. Загальна сума контракту становила понад 200 тисяч доларів.

Керівник держпідприємства зажадав від комерсанта солідний хабар у розмірі 70 тисяч доларів за свій підпис під договором. Під час отримання хабара й відбулася затримання державного службовця.

Рядова як на нинішній час подія — затримання хабарника — викликала в Одесі сильний суспільний резонанс. І насамперед тим, що йшлося про держпідприємство «Чорноморсько-Азовське виробничо-експлуатаційне управління морських шляхів» (далі — «Чоразморшляхів»).

Після знищення «Чорноморського морського пароплавства» буквально на пальцях однієї руки можна порахувати підприємства морської галузі, які тримаються на плаву, працюють і приносять прибуток. Одне з таких — «Чоразморшляхів».

Дванадцять років тому тут успішно працювало 8 великих самовідвізних землесосів, 6 потужних морських самохідних багаточерпакових земснарядів, не один десяток дизельних шаланд для вивезення піднятого ґрунту. «Чоразморшляхів» був найбільшим підприємством на Чорному морі, котрий спеціалізувався на днопоглиблювальних роботах, розчищенні акваторій порту й підхідних каналів. Земснаряди з Одеси можна було побачити в Аргентині, Сінгапурі, Таїланді, Болгарії. Більше того, портфель замовлень для роботи спеціальних суден було розписано на 15 років наперед.

І от із 2003 року «Чоразморшляхів» зупинився, а підприємство перейшло з рангу активно діючого, яке приносить прибуток, у ранг підприємства-банкрута. Такий ось, на перший погляд, несподіваний поворот. Але чи настільки усе неочікувано?

Схема знищення державного підприємства не нова. Спочатку господарський суд Одеської області визнає кредиторську заборгованість «Чоразморшляху» перед декількома комерційними фірмами на суму 6 мільйонів гривень. Підприємство бере в одному з банків кредит на цю суму, виставляючи як заставу судна-земснаряди. Але до кредиторів ці гроші не доходять. І тоді комерційні фірми легалізують рішення господарського суду Одеської області у Верховному суді Великої Британії. А потім кредитори, озброївшись рішенням англійського суду, починають вилучати прибуток, який заробляли земснаряди держпідприємства в різних куточках світу. Йдеться про земснаряди «Перекопський», «Гогланд», «Херсонес».

Таке обдурювання державного підприємства тривало п'five років. І лише 2008-го той само господарський суд Одеської області припинив процедуру банкрутства, визнавши, що борги «Чоразморшляху» комерційним фірмам є фіктивними. Збитки підприємства за п'ять років перевищили кілька мільйонів доларів.

Хто й коли їх поверне? Відповіді на це запитання немає.

До речі, зникнення українського днопоглиблювального флоту не залишилося непоміченим у Європі. Свої послуги із днопоглиблення запропонували кілька німецьких фірм, з якими укладено багатомільйонні контракти. Йдеться про роботи з відбудови глибин на трасі глибоководного суднового ходу «Дунай—Чорне море».

Головна база технічного обслуговування флоту «Чоразмошлях» розташована на околицях Іллічівська. Близько 30 судів іржавіють там на вічній стоянці. На ходу — два невеликі суденця.

Заборгованість «Чоразморшляху» в заробітній платі найвища в Одеській області — близько 10 мільйонів гривень. Перспектив ліквідації заборгованості не бачить ніхто — чиновники розводять руками й кажуть, що потрібні рішучі дії. Які? Колишній керівник підприємства таку рішучість виявив — зажадав хабар і його затримали. А що робити іншим — хабарів на всіх не вистачить у будь-якому випадку?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Права по догляду за інвалідом і дитиною–інвалідом різні

У мене є донька 1980 року народження, за якою я здійснюю догляд як за інвалідом І групи з дитинства. Чи маю я право працювати на 0,5 ставки і брати відпустку тоді, коли мені це потрібно, а не за графіком.

Чирко Н. А.

Малин Житомирської області.

Законодавство України встановлює певну систему захисту інвалідів, а також сприяє особам, які здійснюють догляд за цими людьми. Проте статус особи, яка здійснює догляд за інвалідом І групи з дитинства, і особи, яка доглядає за дитиною-інвалідом, дещо різняться. Остання категорія має більше переваг і преференцій від держави, аніж перша, до якої належить Н. А. Чирко. Треба врахувати, що до повноліття (18 років) дитина, яка має інвалідність, вважається дитиною-інвалідом, а вже після — інвалідом з дитинства. Граничний вік, до якого особу вважають дитиною-інвалідом, визначено Законом України «Про реабілітацію інвалідів в Україні».

Основні пільги для інвалідів з дитинства встановлено Законом України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам». Так, стаття 3 цього закону передбачає встановлення надбавки на догляд, наприклад, за інвалідом з дитинства, віднесеного до підгрупи А І групи, у розмірі 75 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, а за інвалідом з дитинства, віднесеного до підгрупи Б І групи, — 50 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Щодо права на працю на 0,5 ставки, то таке право є у будь-якого працівника. Проте його реалізувати можливо лише тоді, коли на це буде згода власника підприємства або уповноваженого ним органу (адміністрації). Таку згоду, як правило, надають, коли це не завдає шкоди виробничому процесу. Це ж само стосується і надання чергової відпустки особі, яка доглядає за інвалідом з дитинства.

ДО РЕЧІ

Щорічні відпустки за бажанням працівника в зручний для нього час надаються, зокрема, жінкам, які мають дитину-інваліда, а не тим, які доглядають за інвалідом з дитинства (ст. 10 Закону України «Про відпустки»).

Наостанок варто зазначити, що в колективних договорах для працівників можуть встановлюватися додаткові пільги і гарантії, яких не передбачено законодавством України, зокрема, і можливість надання відпустки особі, яка доглядає за інвалідом, у зручний для неї час.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Керівники роз'їжджали на контрабандних авто

В одному з приватних сільськогосподарських підприємств Немирівського району на Вінниччині працівники управління боротьби з організованою злочинністю вилучили дві іномарки, якими користувалися керівники господарства. На них були встановлені номерні знаки з інших автомобілів, які зареєстровані на приватних осіб з Вінницької та Хмельницької областей, що й стало підставою для арешту.

Під час перевірки оперативники з'ясували, що загалом у господарстві нараховується шість таких автомобілів двох марок — Фольксваген та Ауді. Міліція розшукує ще чотири транспортні засоби. Уже встановлено, що всі вони перетнули кордон держави без митного контролю.

Окрім керівника господарства, іномарками сільського міні-автопарку користувалися головний інженер, головний механік і навіть начальник охорони. Останній раніше працював у Державтоінспекції, тому, як ніхто, знав, яке покарання тягне за собою використання контрабандних авто.

— У діях посадових осіб вбачаються ознаки злочину, передбаченого ст. 364 Кримінального кодексу України «зловживання владою або службовим становищем», — каже начальник управління боротьби з організованою злочинністю обласної міліції Валерій Пастух. — За такий злочин передбачено покарання у вигляді обмеження волі на строк до трьох років з позбавленням права працювати на керівних посадах чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Крім того, несплата митних платежів завдала шкоди економічним інтересам держави, що теж карається чинним законодавством.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЦИФРА

Від 3 до 6 років

«світить» 22-річному юнакові, який пограбував 71-річного дідуся на Миколаївщині. Спочатку молодик ходив до пенсіонера позичати гроші, а потім, вивідавши де знаходиться схованка, вирішив її обчистити. Тим паче мав досвід: за крадіжки вже відбував покарання. Привласнити вдалося шість тисяч гривень. Та після звернення пенсіонера до правоохоронних органів, злочинця вдалося затримати. Нині слідчі Березнегуватського РВ УМВС України в Миколаївській області порушили кримінальну справу.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Наркоділка упіймали на гарячому

Сумські правоохоронці поклали край злочинному бізнесу 27-річного сумчанина Т., який намагався розбагатіти, продаючи метамфетамін. Вартові порядку упіймали ділка на гарячому — під час реалізації чергових доз наркотику любителям «кайфу».

Затриманий виявився наркоманом зі стажем і щиро зізнався, що збут наркотиків — його єдиний легальний бізнес. Нині наркоділер перебуває під вартою. За Кримінальним кодексом йому загрожує до 8 років тюремного ув'язнення.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Знайшли і в Іспанії

Компетентні органи Іспанії екстрадували 44-річного рівнянина в Україну, повідомляє прес-служба прокуратури Рівненської області. Він з 2007 року переховувався у цій країні, щоб уникнути покарання за скоєння тяжких злочинів, пов'язаних із торгівлею людьми і незаконним обігом наркотичних засобів (статті 149, 305, 307 Кримінального кодексу України), але його розшукали Інтерпол та іспанські правоохоронці. Генеральна прокуратура України звернулася з клопотанням до компетентних органів Іспанії про екстрадицію підозрюваного. Нині його доставлено до Рівненського СІЗО, розслідування скоєних ним злочинів проводить УМВС України в області.

Олександра ЮРКОВА.

Афіни чекають грошей

Єврогрупа ще не ухвалила рішення щодо надання Греції чергового траншу. Хоча Афіни виконали головну умову — прийняли бюджет на наступний рік, що спричинив багатотисячні акції протесту, і загалом погодилися на масштабну бюджетну реструктуризацію на наступні кілька років, *повідомляє Євроньюс.*

«Трійка» вважає за необхідне детальніше вивчити досягнення грецького керівництва. Цей процес, **за словами голови Єврогрупи Жана-Клода Юнкера**, повинен завершитися до 20 листопада: «Єврогрупа очікує, що на той час будуть готові всі елементи, необхідні країнам для запуску відповідних процедур, потрібних для схвалення наступного траншу, що, у свою чергу, залежатиме й від остаточної оцінки, яку дасть «трійка» всім попереднім діям грецького уряду».

Крім того, Афінам дали додатково два роки на виконання глобального завдання зі скорочення держборгу. Втім, це рішення далося непросто: зокрема, голова МВФ Крістін Лагард упевнена, що Афіни цілком можуть упоратися й на колишній термін.

ФОТОФАКТ

У містечку Голега, за сто кілометрів від Лісабона, відбувся 37-й Португальський кінний фестиваль.

Фото Xinhua/Укрінформ.

«Мені надають слово як людині з українських ЗМІ, і я маю нагоду представляти нашу країну»

У Женеві існує Асоціація іноземних журналістів у Швейцарії і Ліхтенштейні (APES), яка об'єднує виключно іноземних кореспондентів. А очолює її... українка Емілія НАЗАРЕНКО. Тож про специфіку роботи APES і швейцарську дисципліну — далі в бесіді кореспондента «Голосу України» з нашою співвітчизницею.

— Пані Емиліє, було справді приємно дізнатися, що президент такої поважної організації у Швейцарії родом з України. Як давно ви очолили асоціацію?

— Я співпрацюю з асоціацією з 2003 року, де протягом цього часу обіймала посаду генерального секретаря, тому до нового призначення мені вже був добре відомий механізм її роботи. APES була заснована ще 1928 року, і сьогодні — це найстаріша професійна асоціація журналістів на теренах Швейцарії з понад 120 активними членами з 46 країн. Тож діяльність організації побудована навколо захисту їхніх професійних інтересів. Перевибори президента і комітету APES відбуваються кожні два роки на Генеральній асамблеї за участі всіх активних членів асоціації. За такою процедурою мої колеги у березні минулого року одноголосно довірили мені очолити асоціацію, за що я їм щиро вдячна.

— Наскільки інформаційно насиченим є повсякдення життя Швейцарії?

— Хоча Швейцарія справді відзначається спокійним і зваженим життям, та, повірте, життя журналіста тут може бути дуже цікавим. Наша асоціація спільно з Міністерством закордонних справ Швейцарії та іншими урядовими установами бере на себе функцію відкривати двері іноземним кореспондентам до всіх куточків швейцарського життя. З цією метою ще у 1945 році асоціація заснувала щорічний прийом за участі Президента Швейцарської Конфедерації. Ще на етапі планування заходу ми надаємо можливість усім журналістам висловити свої побажання щодо того, з ким із запрошених вони хотіли б поспілкуватися. А оскільки цей захід щорічно відвідують близько 40—50 гостей, то в кореспондентів є можливість після брифінгу Президента ще й записати розмови з ключовими особами тієї галузі, яка їх найбільше цікавить. Це і представники уряду кантонів, і голови найбільших швейцарських банків та мультинаціональних корпорацій, і керівники швейцарських компаній та міжнародних організацій зі штаб-квартирами у Швейцарії.

— Асоціація координує свою діяльність з Федеральним бюро закордонних справ?

— Міністерство закордонних справ Швейцарії всебічно підтримує нашу діяльність, адже тут добре розуміють, що робота саме іноземних кореспондентів є віддзеркаленням Швейцарії у світі. Тому міністерство, зі свого боку, всіляко заохочує іноземних кореспондентів до висвітлення всіх тем, які може запропонувати ця країна. Так, на запрошення місцевого МЗС ми щороку вирушаємо з нашими колегами у спеціально організовані прес-тури. І теми таких подорожей обирають самі журналісти. Одна з таких поїздок була на тему інноваційних технологій, адже в галузі інновацій Швейцарія — в трійці світових лідерів. На початку глобальної економічної кризи ми зустрічалися з головою Національного банку і багатьох приватних банків. Цікавою була поїздка до Граубюнду, єдиного кантону, де спілкуються четвертою офіційною мовою Швейцарії — романш, де кореспонденти висвітлювали тему збереження цієї рідкісної мови. А цього року вивчатимемо проблему нелегальної міграції, процедуру надання політичного притулку й інтеграцію іноземних працівників у центрі реєстрації запитів надання політичного притулку в Базелі.

— Тобто Швейцарія хоче відкрити всі свої принади світові. А чи відома тут Україна?

— Сьогодні кожен освічений швейцарець знає, що Україна — це окрема незалежна держава. Цьому сприяло також проведення ЄВРО-2012 в Україні. Після завершення турніру місцеві газети наперебій описували гостинність, чудові стадіони і професійний підхід до організації в Україні такої важливої події.

Але треба визнати, що ми ще досі не змогли достатньо зацікавити швейцарців. Хоч як прикро, Україна ще не є надто привабливою для швейцарців як туристичний напрям. Тому тут уже справа за нами, які знайти вважелі, щоб заявити про себе.

— Ваше призначення на посаду президента асоціації, яка тримає зв'язок з ключовими особами Швейцарії, і є один з таких магнітів до України.

— Мабуть, так воно і є, бо щоразу на офіційних зустрічах мені надають слово як представниці українських ЗМІ, і я маю нагоду представляти нашу країну — будь то зустріч із президентом Конфедерації чи інший захід.

— І насамкінець, якою ви бачите Швейцарію сьогодні, після 15 років знайомства з нею?

— Я дуже люблю цю країну. Для мене показником успіху країни є її ставлення до пенсіонерів. У Швейцарії досить значна частка населення похилого віку, якому гідна старість забезпечується країною.

Як на мене, у повсякденному житті сучасної Швейцарії домінують два гасла — стабільність і якість. Водночас ця країна вчить дисципліни, чесності, справедливості й поваги до людей. Це те, чого мене навчили з дитинства, проте тут ці норми обов'язкові до виконання всіма і щодня.

Бесіду вела Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Женева.

Фото автора.

На знімку: Емілія Назаренко (ліворуч) **з Президентом Швейцарської Конфедерації Евелін Відмер-Шлюмпф під час вечері з іноземними кореспондентами 2 липня 2012 року у Берні.**

Буковинські лісівники полетять на Гоа

Путильський держлісгосп посів третє місце з напряму «Лісівництво і лісозаготівля» в Міжнародному економічному рейтингу «Ліга кращих-2012». Під час визначення переможців оцінювали виробничі показники українських підприємств з кількістю працівників від 100 до 500 осіб. За виборене призове місце путильчан запросили до Індії (штат Гоа), де відбудеться VIII Міжнародний бізнес-саміт лідерів економіки за участі підприємств-лідерів з різних країн.

Саме там кращим господарникам вручать відзнаки й нагороди. Зазначимо, що Путильський держлісгосп цього року сплатив 7,9 млн. грн. податків і 4,3 млн. грн. внесків до державних цільових фондів. З них майже 2 мільйони — до місцевої скарбниці.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ФОТОФАКТ

В американському місті Лас-Вегас відбувся щорічний національний чемпіонат бороди та вусів.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Коли «чорне й біле не можна, з'являється жовте»

У Росії — нова Рада з прав людини і розвитку громадянського суспільства

Володимир Путін затвердив нову Раду з прав людини при президенті РФ, що оновилася на дві третини. Всі кандидатури вперше відбиралися за допомогою рейтингового опитування в Інтернеті. Президент особисто зустрівся з членами ради й обговорив питання про свободу ЗМІ, законопроекти про державну зраду, наклеп, про іноземних агентів і образу почуттів віруючих.

Президентська Рада з прав людини в Росії — це громадський, експертний орган. Члени ради, в основному, правозахисники, а також у її складі багато журналістів, авторитетних учених, громадських діячів. Рада працює з 2004 року і має вплив на прийняття політичних та судових рішень чиновниками, законодавчу діяльність Державної Думи, роботу російських ЗМІ.

Указ про новий склад ради був опублікований тільки в день зустрічі Путіна з новими членами ради. Засідання нового складу ради відбулося за участю президента, котрий у своєму вступному слові заявив, що «моя позиція найчастіше не збігалася з думкою ради, але не можу сказати, що все, що я говорив, було правильним».

Відомий у Росії тележурналіст Леонід Парфьонов розкритикував роботу федеральних телевізійних каналів. За його словами, комерціалізація телебачення відбувається тільки тому, що про владу в нас говорять, як про небіжчика: або нічого, або добре. Журналіст думає, що в такій ситуації, коли «чорне й біле не можна, з'являється жовте».

Володимир Путін погодився із пропозицією членів Ради з прав людини і розвитку громадянського суспільства не квапитися із прийняттям закону, що вводить покарання за образу релігійних переконань і почуттів громадян. Ірина Хакамада назвала цей законопроект «бомбою сповільненої дії, бо поняття «почуття» не є юридичним і може бути піддане широкому тлумаченню».

Разом з тим Володимир Путін заявив про неприпустимість впливу ззовні на внутрішні справи Росії. «Неприпустимий закордонний вплив на нашу внутрішню політику. Ми не повинні допускати, щоб хтось через кордон нишком за допомогою фінансування впливав на неї», — наголосив він.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Кримчани приїхали вчитися туризму на Поділля

За фінансової підтримки програми Європейського Союзу ПРООН у Кам'янці-Подільському відбувся триденний семінар для державних службовців Міністерства курортів і туризму АРК та Агенції регіонального розвитку Криму, працівників місцевого самоврядування з Бахчисараю, Євпаторії, Феодосії, Старого Криму, керівників туристичних структур. Кримчан зацікавив досвід співпраці у форматі кластеру «Подільсько-Буковинське намисто», партнерство влади, громади й бізнесу в галузі туризму, відбудова історичної частини міста приватним та державним коштом, діяльність фестивальних агенцій, розробка екологічних турів, формування ринку сувенірної продукції, ліцензування екскурсійної діяльності, формування та просування через Інтернет туристичного продукту.

Національний експерт з питань туризму, голова правління ФА «Ратуша» кам'янчанин Олег Демчук ознайомив гостей із формуванням фестивального бізнесу в Кам'янці-Подільському, проаналізував чотирирічний цикл становлення Подільсько-Буковинського туристичного кластеру, поділився досвідом розробки бренду міста «Кам'янець — острів скарбів». До діалогу приєдналися представники влади, музейники, громадські активісти. Кримчани отримали можливість на власні очі побачити відбудовані об'єкти туристичної інфраструктури: готельні комплекси «Гетьман» і «Тарас Бульба», кав'ярню «У поліцмейстера», історичні пам'ятки «Руську браму» та Казематну башту. Прогулянки вечірнім Кам'янцем та екскурсія в Хотинську фортецю, до туркомплексу «Услад» у Сокирянському районі Чернівецької області були ще одним підтвердженням: на Поділлі та Буковині в них виросли потужні конкуренти, котрі, проте, залюбки розкривають свої секрети.

Віра ШПИЛЬОВА.

Господарський суд Дніпропетровської області визнав банкрутом другий за величиною шинний завод України ВАТ «Дніпрошина» і розпочав процедуру ліквідації щодо підприємства, *інформує наш власкор Тетяна Валігурська*

У НБУ планують заборонити банкам включати в регулятивний капітал резерви, сформовані під борги, які вони обслуговують *(«КоммерсантЪ–Украина»)*

Закон бутерброда: якщо чиновники надто голосно обіцяють стабільність, значить, десь поряд уже переписують цінники

Владу і пекарів знову посварив... бутерброд. Доки кияни готувалися до нових цін на хліб, чиновники різних рангів не втомлювалися переконувати: підстав для здорожчання продукту номер один немає. Учора, як інформує УНІАН, заступник голови Київської міської державної адміністрації Анатолій Голубченко заявив, що ПАТ «Київхліб» порушило домовленості зі столичною владою і самовільно переглянуло ціни. «Київхліб» є монополістом на столичному ринку, тому влада залишає за собою право звернутися до АМКУ та в Генпрокуратуру з проханням перевірити доцільність таких дій. Водночас А. Голубченко визнав — ціни на хлібобулочні вироби масового споживання (так звані соціальні сорти) залишилися незмінними.

Нагадаємо: з 12 листопада за буханець «Українського столичного» подового (що випікається без форми) вагою 0,95 кг киянам доводиться викладати як мінімум 4 гривні 68 копійок, а за півкілограмовий «Батон київський нарізний» — 3 гривні 84 копійки. Якщо хочуть взяти упакований, та ще й порізаний, мусять платити ще більше.

— Де-факто хліб подорожчав ще наприкінці минулого тижня, — ділиться своїми спостереженнями киянка Надія Коноплянá. — У п'ятницю після роботи я забігла до найближчого супермаркету на Солом'янці купити нарізаний батон. Київських буханців на полицях не знайшла. Натомість побачила схожий батон рівненського виробництва. Тільки 450-грамовий. Узяла, пішла на касу. Пробили. П'ять гривень 19 копійок... У мене був шок!

Цього понеділка батони ПАТ «Київхліб» знову з'явилися в супермаркеті — разом з оновленими цінниками. За «Київський» (нарізаний скибками, у заводському пакуванні) відтоді правлять 4 гривні 19 копійок. У фірмовому магазині Дослідного заводу ПАТ «Київхліб» такий само буханець можна придбати за 4 гривні 26 копійок.

Виробники пояснюють здорожчання скрутною економічною ситуацією на підприємстві. «Основною причиною збиткового виробництва хліба стало значне зростання всіх складових собівартості. Протягом 2011—2012 років істотно зросли і продовжують зростати витрати на енергоносії, транспорт та зарплату. За вказаний час природний газ здорожчав на 52,4%, електроенергія на 25,2%, транспортні витрати на доставку 1 т хлібобулочних виробів в порівнянні з минулим роком зросли на 32,5%. Зарплата працівників підприємства менша за середню по Києву», — розповіли в прес-службі ПАТ «Київхліб».

Тим часом ціни на стратегічний продукт у столиці востаннє переглядали у липні минулого року — тоді батон «Нива» здорожчав до 3 грн. 30 коп. У Головному управлінні економіки та інвестицій КМДА на запит «Голосу України» відповіли, що хліб «Український домашній» подовий вагою 0,9 кг (нині він коштує 3,16 грн.) востаннє дорожчав 31.08.2009 р., а хліб «Пшеничний київський» з борошна пшениці I сорту подовий вагою 0,65 кг (2,40 грн.) — 18.07.2008 року. «За період дії зазначених цін на хліб, у країні відбулися економічні зміни (підвищилася мінімальна заробітна плата з 515,00 грн. (01.04.2008) до 1118,00 грн. (01.10.2012) або у 2,2 разу, зросли ціни та тарифи на енергоносії, зросли ціни на борошно пшеничне вищого сорту з 2640 грн. за 1 т (18.07.2008) до 2920 грн. (09.2012) або на 10,6 відсотка, борошно пшеничне першого сорту з 2420 грн. за 1 т (18.07.2008) до 2770 грн. (09.2012) або на 14,5 відсотка, борошно житнє обдирне з 2180 грн. за 1 т (18.07.2008) до 2350 грн. (09.2012) або на 7,8 відсотка. Середньомісячна заробітна плата у Києві в липні 2008 становила 3274 грн., а у вересні 2012 — 4592 грн., тобто зросла у 1,4 разу».

— Отже економічні підстави для зростання витрат виробництва хліба є, — підсумували у своїй відповіді економісти з КМДА, — але з огляду на соціальну значимість цін на хліб, під час підвищення цін враховують економічні показники в цілому по підприємству...

Очевидно, відповідь слід було розуміти так: підстави для переписування цінників є, та хто ж дозволить?

За даними Держкомстату, наші домогосподарства в середньому витрачають на харчі більше половини своїх доходів, що характерно для країн з високим рівнем бідності. На цьому тлі навіть кілька зайвих копійок у чеку здатні викликати хвилю обурення.

Пенсіонерка Надія Коноплянá не має часу (та й не бачить сенсу) вивчати парадокси нашого ціноутворення. Проте і без гадалок у краватках жінка прогнозує: до Нового року видатки з її родинного бюджету зростуть, і швидше за все, не тільки через хліб...

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мрія Галини Шостак — розвести сто видів хризантем

Галина Шостак із села Золочівка Демидівського району фанатично любить квіти. Нині її оселя потопає у хризантемах, яких тут аж тридцять п'ять видів.

— Коли розростаються висока папороть і лепешняк, через них хати з вулиці не видно, — каже Оксана Кубічек, донька Шостаків, — а ось нині настала пора хризантем, улюблених квітів нашої мами. Вона ними просто зачарована. Ось сьогодні поїхала у Луцьк на ринок. Не сумніваюся: разом із продуктами привезе ще кілька сортів квітів, щоб розсадити. Тато інколи жартує, що скоро через мамину квіткову закоханість у нас ніде буде огородину садити. Разом з тим, він також радіє цьому квітковому царству. Бо від правди нікуди подітися: квіти розраджують душу. Більше того, на оглядини до нас (так би мовити, за досвідом) приїздять квітникарі з Рівного, Луцька, сусідніх сіл. Мама з ними залюбки спілкується, завжди дає насіння, розсаду.

Мрія Галини Шостак — розвести на своєму квітнику аж сто видів хризантем. За рік-два з цим завданням можна впоратися, хоча зусиль, звичайно, треба докласти чимало. І тоді у неї, і в Україні, як зазначає Галина Олександрівна, буде хризантемовий рай, не гірший, ніж у далеких Японії чи Китаї, де особливо культивують ці квіти. Вони розквітають неспішно, але так само повільно й гаснуть.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів
Рівненської області.

На знімку: Оксана Кубічек із донькою Настею насолоджуються хризантемами на обійсті.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дешева іпотека наблизить новосілля

Сумщина перебуває у трійці лідерів загальнодержавного рейтингу за підсумками урядової Програми здешевлення іпотечних кредитів. На доступну іпотеку нинішнього року область отримала з держбюджету понад 25 мільйонів гривень. Нині до участі в програмі включено 19 житлових багатоповерхівок, у яких забудовникам запропоновано 724 квартири. На початок листопада на придбання житла укладено 63 договори і подано 560 заявок.

Керівництво регіону також приділяє значну увагу реалізації Програми молодіжного житлового кредитування, розрахованої на 2011—2017 роки. Її фінансування здійснюється як за рахунок державного, так і місцевих бюджетів. Згідно з програмою цього року заплановано здати в експлуатацію дві новобудови в Сумах і Глухові, в яких справлять входини 69 молодих сімей.

Владислав ЖМУРКОВ.

Грип зненацька не заскочить

Луганщина готується до епідемії грипу. У лікувальних закладах області можуть додатково поставити 2 тис. 700 ліжок. Як повідомив перший заступник начальника Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації Геннадій Бунеєв, медперсонал проходить спеціальне навчання для роботи в епідсезон. Крім того, Обласний центр здоров'я підготував відеоролик, який розповідає жителям, як уберегти себе та близьких від грипу. Його покажуть на регіональних каналах. У лікарнях, школах, вузах, на вокзалах області розмістять відповідні плакати і листівки. Працює гаряча лінія, за якою жителі області можуть одержати консультацію медика.

Сьогодні в області працюють 58 інфекційних стаціонарів на 1560 ліжок, 30 відділень інтенсивної терапії й реанімації, а також 50 бригад консультативної допомоги.

Вл. інф.

ЦИФРА

440 тисяч гривень

становить вартість 75 мобільних телефонів, 10 планшетів і 60 адаптерів, конфіскованих у громадянки України, яка намагалася переправити їх через кордон. Цей товар було виявлено під час митно-прикордонного контролю поїзда «Кишинів—Санкт-Петербург» на залізничній станції Овруч (Житомирська область). Схованку було облаштовано в міжстелевому просторі одного з купе.

Олексій КАВУН.

У Криму влаштують «Вірменський базар»

17 листопада в Армянську відбудеться X фестиваль міжнаціональної дружби «Вірменський базар». Про це повідомили в прес-службі Республіканського комітету АРК у справах міжнаціональних відносин і депортованих громадян.

У рамках заходу відбудеться виставка національних павільйонів, дегустація національних страв, демонстрація особливостей побуту, звичаїв та обрядів народів Криму. На алеї народних умільців можна буде не тільки помилуватися виробами декоративно-ужиткового й образотворчого мистецтва, а й придбати їх, а також узяти участь у майстер-класах. Кульмінацією фестивалю стане концертна програма.

Лівадійський палац отримав кошти на протиаварійні роботи

Кабінет Міністрів України виділив Лівадійському палацово-парковому комплексу в Ялті 13 мільйонів гривень. Відповідне рішення № 869-р було прийнято урядом України.

Кошти виділено з Державного фонду регіонального розвитку для проведення протиаварійних робіт на території комплексу. Головний ворог палацу — зсуви.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Нетверезий чоловік ліг під потяг

Цього понеділка потяг сполученням «Сторожинець—Чернівці» травмував 44-річного жителя Чернівецької області. Машиніст не зміг уникнути наїзду. Коли він побачив, що на колії лежить людина, почав екстрено гальмувати, але було надто пізно. Каретою швидкої медичної допомоги потерпілого було госпіталізовано до Глибоцької міської лікарні (Чернівецька обл.) з діагнозом — травма голови та алкогольна інтоксикація.

Сергій СУЛИМА.

Порушень конкурентного законодавства цьогоріч побільшало на тертину, повідомляє АМКУ (Укрінформ)

Цукровий діабет як спосіб життя

Сьогодні — День боротьби з цукровим діабетом. І хоча ця хвороба має таку солодку назву, насправді вона отруює життя людям, які на неї страждають. Від обізнаності хворого про свій недуг, від його поінформованості як себе поводити і що робити, залежить працездатність, соціальна адаптація та в цілому якість життя такого пацієнта.

Усі необхідні знання можна отримати в школах медико-соціальної адаптації для хворих на цукровий діабет. Днями в рамках реалізації держпрограми «Цукровий діабет 2009—2013 рр.» на базі поліклініки №3 Шевченківського району столиці відкрився сьомий такий просвітницький кабінет у Києві.

Наталія Власенко, голова Київського БФ «Діабетик», стверджує: такі школи — світова практика. Тут діабетиків вчать жити зі своїм захворюванням. Адже людина, яка отримала такий діагноз, перебуває в стресовій ситуації. І це не залежить від її соціального статусу та матеріального становища. Кожному потрібна психологічна підтримка для адаптації.

За офіційними даними, кожен п'ятдесятий громадянин нашої країни — діабетик, а кожен двохсотий — залежить від інсуліну.

За словами начальника ГУ охорони здоров'я КМДА Віталія Мохорева, 80 тисяч киян живуть з діагнозом цукровий діабет. Чиновник пообіцяв, що вже наступного року профілактичні та освітні центри для діабетиків з'являться у всіх районів міста. У таких кабінетах читатимуть лекції, показуватимуть фільми, вчитимуть вимірювати рівень цукру в крові й робити собі ін'єкції інсуліну.

— В Україні всього 250 таких шкіл самоконтролю та соціальної реабілітації, — говорить головний позаштатний ендокринолог МОЗ України Микола Гульчій. — Вони займаються консультуванням, надають психологічну підтримку. Безумовно, важливі й таблетки, й інсулін. Але не менше значення мають знання — як жити з діабетом. Тут пояснять, що таке хлібна одиниця, як користуватися шприц-ручкою й обчислювати потрібну дозу інсуліну.

Юлія Джур, лікар-ендокринолог поліклініки №3 Шевченківського району, говорить, що діабет раніше називали хворобою біржовиків. Люди, які постійно перебувають у стані стресу, схильні до підвищення рівня цукру в крові.

— Такі школи важливі для компенсації діабетиків. Ми говоримо: людина з діабетом, а не інвалід! Вони — повноцінні громадяни. Діабетики повинні мотивуватися на здоров'я, — пояснює ендокринолог. — У нашій школі формувати мемо групи залежно від типу захворювання. Пацієнт тут має проходити навчання два рази на рік, і отримувати відповідну довідку. Це необхідно, щоб підвищити відповідальність за своє здоров'я. Адже на 95 відсотків воно залежить, як правило, від самої людини, що страждає на цукровий діабет, і на 5 — від медиків.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У начальника міського відділу охорони здоров'я Віталія Мохорева цукор у нормі! Лікар-ендокринолог поліклініки №3 Шевченківського району Юлія Джур демонструє глюкометр з результатом вмісту цукру в крові.

Закрити країну на карантин

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми зверталися до Президента України із закликом дати доручення Кабміну виділити наступного року з держбюджету мільярд гривень на лікування людей, інфікованих цими трьома недугами, — стверджує Дмитро Шерембей, голова пацієнтської організації ЮКАБ. — Нас не почули, тому сьогодні залишається лише один вихід — закрити державні кордони на карантин. Оскільки чиновники замовчують реальні цифри епідемій, ми вирішили попередити всіх, яка небезпека чекатиме на них в Україні».

Щоб привернути увагу до акції, пацієнти й активісти, вдягнуті в захисні маски, прийшли сьогодні до адміністрації Президента України і передали листа із проханням не допустити катастрофи в Україні та врятувати мільйони життів, виділивши 1 мільярд гривень на лікування цих хвороб, або оголосити стан епідемічної ситуації у країні.

На сьогодні у проекті Державного бюджету-2013, згідно з цільовими загальнодержавними програмами, потреба в лікуванні ВІЛ/СНІДу забезпечена на рівні 45%, туберкульозу — менше 40% і не закладено жодної копійки на лікування гепатитів у дорослих, у той час як потреба, згідно з даними МОЗ, уже сьогодні становить 2,605 млрд. грн.

Пацієнтські та громадські організації проводять загальнонаціональну адвокаційну кампанію, що покликана примусити уряд виділити в 2013 році:

* 399 840 тис. грн. на лікування ВІЛ/СНІДу;
* 296 160 тис. грн. на лікування туберкульозу;
* 304 000 тис. грн. на лікування гепатитів.

До зими (не) готові!

Служба автомобільних доріг у Запорізькій області не має коштів на створення передбаченого відповідними вимогами 10-денного незнижуваного запасу паливно-мастильних матеріалів для роботи дорожньої техніки в зимовий період. Крім того, відсутні кошти й на закупівлю акумуляторів, а без них — хоч із запасом, хоч без запасу пального, — важка техніка в морозі може просто не завестися. І хоч Облавтодор та інші обласні служби рапортують про створення 511 аварійних бригад та формувань, за таких умов проблем не уникнути.

Цього року в регіоні про готовність до зими заговорили завчасно. Зокрема спеціальна обласна комісія протягом двох тижнів перевірила всі організації та підприємства, які відповідають за тепло, воду, електрозабезпечення, зв'язок тощо.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

У місті будуть нові дільничні інспектори. Комунгоспівські

У стотисячному Кам'янці-Подільському вирішили поділити територію міста на шість дільниць та доручити нагляд за кожною з них дільничному житлово-комунального господарства. Таку новацію намагаються впровадити вже втретє. Свого часу в Кам'янці були префекти, потім представники міського голови, які пильнували за чистотою, благоустроєм та порядком у мікрорайонах. Але ані ті, ані інші так і не прижилися. Наразі новий директор департаменту житлової політики, доріг та інфраструктури міської ради Олександр Бабчинський вирішив по-новому організувати роботу свого підрозділу. За його словами, фахівці з благоустрою працюватимуть на випередження скарг, щоб уникнути бюрократії. Також він запевняє, що штат департаменту не буде збільшено, нові посади займуть його ж працівники.

Інспектора «озброїли»: він отримав право самостійно складати акти про порушення та направляти їх на адмінкомісію міськвиконкому, яка приймає рішення щодо суми стягнення. Цю людину можна буде легко пізнати за спеціальною формою одягу. Першим дільничним став Дмитро Кухлевський, і одразу ж виявив зловмисника, який палив листя в каньйоні річки Смотрич. Новачок-контролер уже ознайомився з чималенькими переліком обов'язків, і має оптимістичний настрій, хоч його дільниця займає площу до 15 квадратних кілометрів, і на них доведеться стежити за станом дорожнього покриття та тротуарів, наявністю дорожньої розмітки, урн для сміття, контейнерних майданчиків і контейнерів, порядком на автобусних зупинках, санітарним станом територій та мережами вуличного освітлення, зовнішньою рекламою, елементами благоустрою, зеленими насадженнями, якістю прибирання дворниками, паркуванням автотранспортних засобів на прибудинкових територіях, самовільним влаштуванням загорож на прибудинкових територіях, виявляти стихійні звалища та перекопи тощо.

Віра ШПИЛЬОВА.

«А в нас — європейський дворик!»

Завдяки участі в програмі «Місто — нашими руками», яку оголосило ПАТ «Краснодонвугілля», мешканці краснодонських багатоповерхівок можуть створити біля своїх будинків «європейський дворик». Зокрема, мешканці будинку №3 у Лісовому кварталі вирішили впорядкувати прилеглу територію та показали організаторам програми свій проект. Він сподобався. На 50 тисяч гривень, які «Краснодонвугілля» виділило для здійснення ініціативи, буде закуплено понад 1000 квадратних метрів бруківки для пішохідних доріжок, заїзду у двір, стоянки для автотранспорту. Уже монтують металеві огорожі прибудинкової території площею 0,5 гектара.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Фото прес-служби ПАТ «Краснодонвугілля».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...православні теж уміють користуватися зброєю

У Миколаєві обласний клуб любителів страйкболу (заснований Юрієм Діденком при благодійному фонді «Чорноморський регіон») провів турнір практичної стрільби з пневматичної зброї серед команд силових структур області на Кубок голови обласної ради Ігоря Дятлова. Учасники турніру **(на знімку)** використовували «Airsoft» (аірсофт-зброю) промислового виробництва: страйкбольні автомати, пістолети та навчальні гранати.

Разом з командами спецпідрозділів міліції («Беркут», «Грифон», «ППС», «79-ї окремої аеромобільної бригади») із благословенням митрополита Миколаївського і Очаківського Питирима змагалася команда православної молоді «Ортодокс». Їй дістався головний приз турніру — Кубок голови обласної ради. Кожному учаснику команди вручили пневматичні пістолети. Друге місце на турнірі посіла команда «79-ї окремої аеромобільної бригади», третє — «беркутівці».

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Фото надане прес-службою обласної ради.

Миколаївська область.

...під Чернечою горою утворилося провалля

Унаслідок комплексної дії поверхневих та ґрунтових вод біля підніжжя Чернечої гори у Каневі утворилося кількаметрове провалля. Мешканці 20-тисячного міста, а також об'єкти господарювання, через аварію позбавлені безперебійного водопостачання.

Як повідомили «Голосу України» експерти, причиною підмивання й обвалу ґрунту стало нехтування гідрологічними та ерозійними особливостями Чернечої гори під час проведення реконструкції Шевченківського національного заповідника.

Нині з метою ліквідації наслідків надзвичайної ситуації в місті створено оперативний штаб. Працівники комунального підприємства «Управління водоканалізаційного господарства» у цілодобовому режимі проводять аварійно-ремонтні роботи. Однак, зазначають екологи, навіть після успішної ліквідації аварії слід провести комплексну перевірку стану штучних терас Шевченківського національного заповідника, щоб Чернеча гора знову не «попливла»...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

...хакер торгував електронними паролями втридешева

У центрі Одеси співробітниками обласного управління СБУ було затримано 31-річного одесита, який торгував за низькими цінами електронними паролями для злому комп'ютерних закритих мереж Wi-Fi. Під час продажу чергового диска зі шкідливим програмним забезпеченням хакера затримали.

При санкціонованому судом обшуку в нього виявили 600 дисків з аналогічним програмним забезпеченням. Порушено кримінальну справу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Дніпровські острови належать до категорії міських лісів, які в Європі вважають найціннішими зеленими насадженнями

Фото Ярослави ЧУХМАНЕНКО (з архіву «Голосу України»).

Столичний Гідропарк — на межі катастрофи. Хто може й повинен урятувати цей унікальний куточок природи?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А поруч з «Баккарою» прилаштувалося ще одне корито — ресторан.

І все це про нього

Трохи історії. Київський Гідропарк (площа 365 га) розмістився на Венеціанському і Долобецькому островах — між Дніпром і Русанівською протокою. Їх з'єднує 144-метровий Венеціанський міст, споруджений 1966-го. З правим берегом Дніпра острови сполучені Метромостом, з лівим — Русанівським. Сюди підтягнута Святошинсько-Броварська лінія підземки.

Сам Гідропарк розташований на місці колишньої Передмостової слобідки, знищеної 1943-го під час окупації Києва. По війні було ухвалено рішення: поселення на Венеціанському та Трухановому островах не відновлювати, а перетворити їх на зону відпочинку. Парк створено в 1965—1968 рр. і визначався він як водно-розважальний комплекс із різноманітними атракціонами, човновими станціями та закладами громадського харчування. Невдовзі йому надали офіційну назву: «Парк культури та відпочинку імені 50-річчя СРСР».

Годі й казати, що в таке містечко було заборонено в'їжджати на автомобілях, вживати тут алкогольні напої, не кажучи про самовільну забудову. Тоді трудящі не мали потужних катерів і яхт, але й на моторних човнах гасати протоками й каналом Гідропарку — зась.

Цікава історія цього місця, яке почали заселяти ще наші пращури. Дехто дивується: чому і один з островів, і затока, і міст мають назву Венеціанські? Адже від Передмостової слобідки до Венеції — не рукою подати. Автори такої назви — дотепні місцеві мешканці: щовесни розливи Дніпра перетворювали острів і слобідку на справжню Венецію. Тому жителі будували свої помешкання на високих палях, а між ними снували на човнах перевізники — київські «гондольєри».

Незаконно встановлені котеджі—зруби на території човнової станції «Фрегат»...

...а навпроти — незаконно зведений ще один причал для плавзасобів.

Із туристичних довідників радянської доби

«Гідропарк у Києві — одне з найулюбленіших місць літнього відпочинку городян і гостей міста. Холодної пори року він ніби засинає, створюючи ілюзію зимової казки, огортаючи тишею і спокоєм. Улітку — вабить золотим піском доглянутих пляжів».

«Унікальний острів на Дніпрі з його шикарною природою — рай у центрі Києва».

Додам, що відомий автор перебудови та гласності під час перебування у Києві позаздрив городянам: «Та ви на курорті живете!».

Гідропарк без обгортки очима наших читачів

Хто нині може так сказати про Гідропарк? «Голос України» неодноразово порушував проблему варварського знищення цієї рекреаційної зони, її безладної забудови, знесення багаторічних дерев, а про газони й просто трав'яне покриття — годі й казати. На ці публікації редакція одержала величезну кількість листів читачів. Ось цитати лише з деяких, котрі, втім, чи не найкрасномовніше свідчать про дике ставлення до природи і влади, і, хоч як це прикро, самих киян.

«Редакція правильно порушує проблему щодо збереження цієї зеленої перлини нашого міста. Недавно був у Гідропарку: складається враження, ніби я опинився на полігоні, куди звозять побутові відходи з усього Києва».

«Так, Гідропарк міг би стати місцем чудового відпочинку. Але нині тут бачимо інше: п'яні асоціальні елементи, забігайлівки-наливайки з продуктами сумнівної якості, смердючі, напівзруйновані, з дозволу сказати, вбиральні».

«Я часто буваю в Гідропарку — така собі держава в державі. Вийшовши з метро, варто одразу підзарядитися у бабусь жменею «семок», фісташок або креветок, пачкою цигарок. Навпроти в кіосках, яких незліченна кількість, кипить торгівля шаурмою, хот-догами, пивом. Меню демократичне — для народу. Взагалі в Гідропарку ніби застигли 1990-ті в усій своїй красі. Хоча «окультурена» і розбагатіла братва відгородилася від юрмиська в клубах і готелях на околиці відпочинкової зони, в тутешніх центрових місцях зустрінеш контингент ще тієї, славної пролетарської Борщагівки та досі не зіпсованої модними віяннями Троєщини. Шукачі пригод можуть поспілкуватися зі «справжніми пацанами» в справжніх наколках, за які потрібно «отвечать», а не «фраєритися». За тепла в Гідропарку коїться чимало вбивств, нерідко можна наткнутися й на різанину. Отож не лякайтеся, якщо після ночі в Гідропарку дізнаєтеся, що за 100 метрів від вашого столика когось прибили пляшкою по голові чи всадили в бік «заточечку». Одне слово, добре вивчивши Гідропарк, перестаєш дивуватися, чому його називають «клоакою»: чого лишень тут не набачишся!»

«Якими Гідропарк, інші Дніпровські острови у Києві дійдуть до нащадків? Ми одержали їх зеленими, а що отримають у спадок наші діти? Запитання до всіх, особливо до тих, хто не вірить у можливість бодай щось зробити для порятунку якщо не унікального природно-історичного середовища, то хоча б середовища власного життя?»

«Усім, хто озеленював дніпровські піски після війни, присвячую...»

Слова, винесені в підзаголовок, написав до своїх дослідницьких статей про Дніпровські острови науковий співробітник історико-архітектурної пам'ятки-музею «Київська фортеця» і великий патріот міста Іван Парникоза. Я подумала, що, можливо, на нашу київську владу, на громадян, які ставляться до природи, що їх оточує, лише по-споживацьки, краще вплинули б навіть не критичні журналістські статті, а розповіді про людей? Про тих, хто в голодні й холодні післявоєнні роки не вирубував на дрова дерева Венеціанського й Долобецького островів, а озеленював їхні піски? Адже насправді, ці розкішні дуби, сосни, ясени, клени — не самосійні. Величезні площі засадили деревами кияни, які, виходить, краще, ніж ми, сьогоднішні, розуміли необхідність цих зелених «легенів» для міста...

Заборонено! Приватна власність

То що ж таке сталося, що цього не зрозуміла жодна з попередніх владних команд столиці, не розуміє й нинішня? Хоч як тільки ставав на «престол» черговий керівник, то клятвено й обіцяв: «У Гідропарку наведемо порядок: демонтуємо незаконно встановлені МАФи, будки-«наливайки». І зносили, але замість кількох зниклих з'являлися десятки інших. У результаті такої «господарської» діяльності в Гідропарк стало неможливо проштовхнутися через бруд, паркани, установлені вже навіть на пляжах (!). А якщо все-таки туди потрапляєш, то негайно з'являється лисий хлопець: «Заборонено! Приватна власність!».

Та відколи це берег річки в центрі міста, що належить громаді Києва, раптом став чиєюсь приватною власністю? Та ще з наслідками, що випливають звідси: до «приватної» власності під'їжджають дорогі машини, чиї власники залишають у таких закладах чималі гроші, але територія навколо — у вибоїнах, за парканом звалено купи сміття.

Приміром, на один із кращих пляжів Гідропарку — «Молодіжний» уже неможливо дивитися без гіркоти: пісок буквально чорний, коріння дерев підмила вода й нікого це не хвилює, а краща частина належить ресторану «Бора-Бора». Цей заклад не тільки захопив пляж, набудувавши тут дерев'яних настилів, а на них... басейни — за 30 метрів від Дніпра, а й облаштував причал для катерів і човнів, які швартуються буквально по головах відпочивальників. Але жлобам закон не писаний, принаймні він їм не страшний. А чого боятися, маючи дах — хазяїна КП «Плесо»? Але ж починалося з того, що «Плесо» організувало вже не пригадаю яке підприємство (на що, до речі, не мало права), якому було дозволено встановити тимчасове приміщення площею 28 кв. м, про що в «Голосі України» опубліковано кореспонденцію з вимогою до КМДА втрутитися й усунути... Еге ж, так і кинулись усувати: за кілька років «28» квадратів розтеклися на декілька їх сотень.

Де багато няньок...

Боюсь повторитися, бо писала про це не один раз,

Вивіска біля хвіртки, яка охороняється, повідомляє: «Федерація волейболу України. ВІП, еліт—вхід».

намагаючись розібратися, чому ж Гідропарк так зухвало дерибанять? Хтось посилається на те, що тут господарюють кілька комунальних підприємств: парк культури і відпочинку «Гідропарк», «Плесо», «Київзеленбуд». Але навряд чи тут доречне дієслово «господарюють»: парк цинічно знищують, забудовуючи береги Дніпра, його заток і проток, зносячи багаторічні дерева й чагарники, встановлюючи МАФи, відходи діяльності яких викидають, як то кажуть, за двері. При цьому ніхто не намагається вкласти бодай копійки не те що в розвиток цього куточка природи, а навіть на підтримання елементарного порядку.

А батьки міста постійно рапортують, що, мовляв, у Гідропарку наводиться порядок — демонтовано таку-то кількість МАФів. Але чому ніхто з них не помічає, що наступного дня тут з'являються нові будки і намети. До речі, якщо навіть влада змусила когось знести свою незаконно встановлену споруду, то вже ніяк не забрати її залишки — фундаменти, частину стін і смітник після них. Так і зяють ранами колись золоті піски Гідропарку...

Деякі громадські діячі й депутати Київради (до речі, й найбільші власники нелегальних МАФів) уважають, що проблема — у відсутності прозорих правил роботи з їх встановлення. Шановні, але чому не йдеться про те, що в таких місцях, як Гідропарк, узагалі не можна їх установлювати, а якщо в цьому є потреба, то невже в такій кількості, як тепер?

Замість багаторічних дерев — саджанці

Яка природа терпляча: людина б не витримала такої наруги над собою, як це робиться в Гідропарку стосовно довкілля. Масове встановлення тут закладів громадського харчування, інших «точок» призводить до знищення великої кількості дерев і рослин. Так, забудовники платять «Київзеленбуду» за їх знесення, і підприємство висаджує нові. Але ж під вирубку зазвичай потрапляють багаторічні дерева, тоді як висаджують «патички», та ще й десь в інших місцях, а не в Гідропарку!

Ця рекреаційна зона безсовісно експлуатується, нічого не одержуючи натомість — навіть елементарного догляду, не кажучи про відновлення. Хіба не злочинно, що в Гідропарку протягом нашої «незалежності» не упорядкений жоден куточок, жодна доріжка, а все тільки руйнується? І душа болить, коли бачиш, як звужується й звужується трав'яне покриття з його запашними й пухнастими, як килим, травами, заїжджене автомобілями різних калібрів. Але ж щоб відновити на піску швидко те, що виростало протягом багатьох десятиліть, знадобиться ще стільки само часу. Тому Іван Парникоза і присвятив свої дослідження киянам, які перетворили піски острова на райський зелений куточок...

А от нинішні кияни — доморослі й безсовісні «підприємці» — лише гребуть тут гроші, знищуючи природу. Адже Гідропарк, куди впродовж року приходить кілька мільйонів (!) людей, не має системи каналізації. Тому торговці використовують для своєї діяльності примітивні вигрібні ями, що не раз призводило до переливання і витоку фекалій у Дніпро. Міська влада начебто навіть переймалася цією проблемою — були наміри, обіцянки та проекти, на реалізацію яких спрямовувалися гроші. Останній мав бути здійснений до Євро-2012, але відвідувачі Гідропарку як і раніше бігають «під кущики», а власники різних точок громадського харчування зливають відходи в ями або пісок, звідки це «добро» потрапляє в Дніпро.

На одному з пляжів Гідропарку.

Парк автомобільного періоду

Автомобілі, що перетворили Гідропарк на автодром (машини тут не вибирають дороги, буквально рухаючись тротуарами і пішохідними доріжками!) — особлива тема. Можновладці, якщо й розглядають цю проблему, то винятково з огляду встановлення розміру плати за... в'їзд у рекреаційну зону! А доріг у Гідропарку як таких немає, бо тут вони апріорі не передбачені. До речі, знаки, що забороняють проїзд автомобілів, установлені тут з незапам'ятних часів. Але водії їх ігнорують, що чомусь не зачіпає інспекторів ДАІ. От і перетворилася «улюблена зона відпочинку киян» на проїзну частину. Особливо багато машин тут з'явилося після відкриття понтонного моста, збудованого поруч із Венеціанським, що ремонтується. І рух — насичений, як на Хрещатику — уже здійснюється просто через пляжі. До речі, власники машин найчастіше миють їх тут-таки...

Зяють ранами колись золоті піски Гідропарку...

Не сперечаюся: уникнути руху автомобілів у Гідропарку — таких, як «швидка» допомога, пожежних, міліцейських та інших спеціальних машин, неможливо, для чого слід прорахувати їхні маршрути. Але ж тепер у багатьох киян уважається шиком — заїжджати авто прямо на пляж!

У той час як влада створює видимість боротьби за збереження природи...

...У Гідропарку — на території Долобецького острова збудовано вертолітний майданчик і павільйон для прогулянкових літаків, трохи далі — дерев'яні будиночки для обслуги. Частина деяких пляжів, зокрема «Молодіжного», обнесена парканами і стіною із черепашнику, за якою — невідомо що. Адже вивіска біля охоронюваної хвіртки свідчить: «Федерація волейболу України. ВІП, еліт-вхід». Спроба пройти на цей «секретний» об'єкт виявилася безуспішною. Ще частину якісь хазяї життя окупували під ресторан, а також невідомо під який заклад, судячи з усього, дискотеку. На озері «Берізка» хоч і припинено будівництво котеджів, але їх не демонтовано. І якось забулося, що поруч земснаряд намивав пісок з озера для збільшення пляжної зони, змінивши конфігурацію берегової лінії, зменшивши водойму майже на 2 тис. кв. м!

Як і колись красується капітальний триповерховий будинок біля самої станції метро «Гідропарк», про який усі контролюючі органи на запити редакції вперто відповідають, що це — павільйон для сезонної торгівлі. Нічого не сталося й з п'ятьома незаконно встановленими котеджами-зрубами на території човнової станції «Фрегат». До речі, в цій затоці нещодавно незаконно зведено ще один причал для плавзасобів. Та само історія з арт-готелем «Баккара», який не тільки встановлено з порушеннями законодавства, а вже й частину самого парку захопив. Очевидно, намагається нагадати, хто в цьому житті хазяїн, адже на своєму сайті без сумнівів указує його розташування: «Улюблене місце... відпочинку киян у парку, де чисте повітря й чудові краєвиди». Та ще й кафе облаштували — під шатами дерев. А поряд прилаштувалося ще одне корито — ресторан...

Не можна, але якщо дуже хочеться, то можна

Таких об'єктів у Гідропарку — хоч греблю гати. Деякі представники влади, контролюючих органів намагаються аргументувати їх існування наявністю... дозвільних документів. Не сперечаюсь, вони є у деяких підприємців, які відхопили такий ласий шматок. Ось тільки питання: «На якій підставі отримано дозволи на те, що робити забороняє природоохоронне законодавство?» Адже Гідропарк — частина рекреаційної зони, що входить до регіонального ландшафтного парку «Дніпровські острови». Тобто є об'єктами природно-заповідного фонду, і капітальне будівництво тут — поза законом. Які ще пояснення й аргументи потрібні цьому нещастю нашому — нуворишам і можновладцям, котрі за них заступаються?

То що, гроші — над усе? Невже таке поняття, як любов до рідного міста, зникло назавжди? Невже не зрозуміло, що «освоєння» Дніпровських берегів — головної ландшафтної осі Києва, що його завзято намагається здійснити влада, вишукуючи можливості обійти законодавство, призведе до руйнування пейзажів, якими століттями захоплювалися кияни та гості міста? Але ж навіть зараз у тій частині, де дніпровські ліси, луги й болота ще не зовсім «освоєні» (читай: забудовані), живуть рідкісні птахи і ростуть рідкісні рослини. Знищимо?

Диснейленд чи все-таки природа?

Ох, як тільки і скільки разів влади Києва не намагалися «вирішувати питання» про необхідність розроблення і прийняття детального плану території ландшафтно-рекреаційного парку «Гідропарк»! І до чого ж прозорі наміри в кожної: забудувати — казино, готелями, комплексами, установити колесо огляду (це в Гідропарку, в низині!), а береги заполонити плавучими ресторанами-дебаркадерами. Забудувати, забудувати, забудувати — до самісінького дна...

А чи не час зупинитися? Не чіпати рукотворні змішані ліси, що справно виконують роль легень столиці. Не треба їх урбанізовувати, проріджувати, асфальтувати. Зрозуміло, що на цьому «урбанізатори» прагнуть схопити свої гроші — тому їхні липкі руки тягнуться до Венеціанського, Долобецького та інших островів. Але чи не час усім нам зрозуміти, що острови, їх рослинність — головна визначна пам'ятка Києва? Насамперед, як джерело кисню в самому центрі столиці, де кожне вікове дерево — на вагу золота. Якщо їх вирубати сьогодні, то за нинішнього забруднення повітря такі вже не виростуть. Промовисте свідчення — каштани, що вже вперто не бажають рости на Хрещатику...

Та й чому відпочинок на природі має бути пов'язаний тільки зі смаженням шашликів і продажем міцних напоїв? Люди тут повинні плавати, оздоровлюватися, насолоджуючись тишею, чистим повітрям і співом птахів, а не об'їдатися й упиватися, псуючи собі нерви гуркотом ударних, «дикими танцями», «зонним вокалом» і димом від шашличниць, облаштованих просто в піску або траві.

І наостанок: наші острови для іноземців — диво дивнеє. Адже соборів і визначних пам'яток у них самих багато, а ось такі зелені береги й сині далечіні, в яких ще можливо купатися і ловити рибу, як у нас, є не в усіх.

Чому б нам не відмовитися від планів їх забудови хоч би чим, а необхідне — на зразок кафе і вбиралень — має бути в міру потреби і не вище одного поверху. Все інше в Гідропарку повинно бути: ліс — не проріджений, урбанізований або дозований, а такий, яким він ще тут зберігся; прогулянкові доріжки, також і велосипедні, а для транспорту — тільки електромобільного; пляжі — з піском, «забудованим» лише шезлонгами; рух на всьому водному дзеркалі — тільки водновелосипедний. Хто за таку пропозицію?

Валентина ПИСАНСЬКА.
vpysanska@golos.com.ua

КОМЕНТАР

Начальників безліч, відповідальних немає

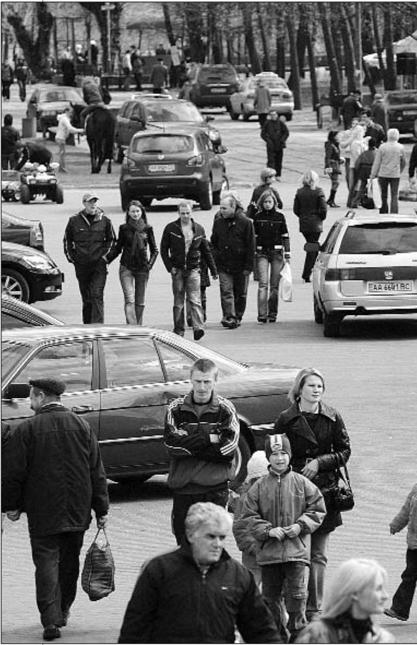

Редакція попросила голову Дніпровської районної організації Політичної партії «Зелені» **Андрія ЯЩЕНКА (на знімку)** прокоментувати ситуацію, що склалася в Гідропарку, відповісти на запитання: «Чому рекреаційна зона, місце відпочинку на очах КМДА перетворилася на один великий смітник — з наслідками, що з цього випливають?»

— Передовсім тому, що в Гідропарку немає господаря, котрий би відповідав за все, що в ньому коїться, благоустрій і забезпечення порядку. Колись парк був під віданням Дніпровської РДА і КМДА, але за часів правління пана Черновецького ці повноваження перебрала КМДА.

Дуже швидко Гідропарк почали розтягувати підприємці, які усвідомлювали, що хапати потрібно негайно і якнайбільше. Щодо благоустрою території, то знайти відповідального за це в КМДА стало неможливо: десятки служб — загубитися можна, а от відповідальних осіб, з яких можна було б запитати... немає!

Приміром, тих, хто підписував дозволи та угоди на незаконне встановлення МАФів і зведення капітальних споруд у зоні відпочинку. Та й досі триває розбазарювання цих земель. Не буде дивно, коли з'ясується, що чимала територія парку — власність громади Києва — їй уже не належить. Адже і нині кияни можуть потрапити не на всі пляжі: паркани, колючий дріт та охоронці, котрі пояснюють, що без дозволу... хазяїна туди — зась! Хіба є сумнів, що «хазяїн» має дозволи від КМДА на таке облаштування? Що, чиновники, котрі їх підписували, — масово некомпетентні?

«Пішохідна» зона Гідропарку.

Проблема ще й у тім, що влада досі не визначилась, яким має бути Гідропарк — з аквапарками, готелями, злощасними ТРЦ тощо? І чомусь чиновникам не спадає на думку, що він має бути парком! Щоправда, такі пропозиції лунають, але дуже вже несміливо. Дивно, до речі, що проблема Гідропарку не стала темою для обговорення киян. Але передовсім і негайно його потрібно передати єдиному господарю — Дніпровській районній адміністрації, яка б, за підтримки КМДА, навела порядок у цьому господарстві.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Пляжі Гідропарку вже спотворені самовільною забудовою, а Дніпро, його затоки та протоки перетворилися на водні артерії з пожвавленим транспортним рухом, перегороджені самовільно спорудженими причалами. Звертаємося до КМДА, Дніпровської екологічної прокуратури, Дніпровської транспортної прокуратури з вимогою негайно вжити заходів. Інакше цей куточок природи буде загублено назавжди.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Останки чотирьох бійців, які в грудні 1943 року обороняли залізничну станцію Чоповичі Малинського району, знайшли на присадибній ділянці однієї із жительок села Пристанційне на Житомирщині члени Всеукраїнської громадської організації «Закінчимо війну», *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

У Ялті на Міжнародному конкурсі хорового та вокального мистецтва імені Федора Шаляпіна перше місце здобула солістка Одеського національного академічного театру опери та балету Наталя Каданцева, *інформує на власкор Вячеслав Воронков*

Хуторянська передовичка

РЕАЛІЇ

Хутір Бешківка відділений від Домашлина лісовою дорогою. Як сухо, то добиратися до нього легко автівкою. Адже сюди не ходить багато транспорту, а тому — дорога не розбита.

Тут ще у більш-менш доброму стані панський будинок, що залишився після революції. У ньому свого часу були і школа, і клуб, і магазин. Тепер він пустує, руйнуючись від вітру та дощів. Сьогодні на хуторі залишилися лише старожили. Для кількох людей утримувати продовольчий магазин невигідно...

Найпроворніша із хуторян 67-річна Валентина Кирилівна Семиліт **(на знімку)**. Жінка заробляла пенсію у Мінську. А після смерті чоловіка перебралася до Бешківки до батьків. Живе уже на хуторі понад 10 років. Мама померла 89-літньою два роки тому. Отож жінка тепер господарює вже без маминих вказівок.

Валентина Кирилівна тримає дві корови, кобилу, багато кіз. Торік було їх у неї 23, тепер — 21.

— Навіщо така отара? — дивуюся.

— Так я ж не для себе!

Жінка розповіла, що у неї одна дочка живе у Величківці Менського району, а друга — у Мінську. Є внучата. Фактично мати і бабуся вирішує для них «продовольчу проблему»:

— Шашлики моїм дітям не доводиться купувати!

Щодня велосипедом везе через ліс на молокопункт 18—20 літрів козячого та коров'ячого молока. Тепер ціна піднялася з 1,5 гривні до 2,9 гривні. Але й робить сир. Продає його по 13 гривень приїжджому заготівельнику.

— А як зима, сніг? — запитую. — Велосипедом же до Домашлина тоді не доїдеш.

— Хм! — жінка усміхається. — Так я ж маю на такий випадок кобилу, сани...

З усіх боків Бешківки — ліси. Але довкола хутора є декілька лугів, низинок.

Фактично худоба у лісовій «кошарі».

— Вовки не турбують?

— Минулого літа серед дня наважилися. Улетів в отару з усього розмаху вовчара. Запоров мені кілька кіз. А так, зрозуміло, на ніч усе ховаю. А вдень, слава Богу, цього року не нападали. Хоча знаю, що поночі вони тут шастають.

1950 року в Бешківці жило понад 160 мешканців. Ще у 1963-му в школі навчалося навіть 12 дітей. Зрозуміло, у 40 дворах було й чимало корів. Тож випасів на череду бракувало. А потім молодь виїхала у Корюківку, Чернігів, Гомель. Поступово населений пункт, відомий з 1710-го, перетворився на малолюдний хутір. Немає вже у ньому череди! Нині Валентина Кирилівна зі своїми козами та коровами поза всякою конкуренцією. До глибокої осені поряд із двором гарна трава для її худоби!

Щоправда, на зиму треба робити заготівлю сіна. Невже жінка накошує запас сухої трави сама? Як з'ясувалося, ні.

— Зять допомагає, — розповідає свій секрет виживання хуторянка. — Траву косимо косаркою. У нас все механізовано!

Ось так. Можна у такому віці вже й дозволити собі легше життя, відпочинок. Але... можна й порадувати щомісяця онуків та дітей смачними гостинцями!

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Мешканцям Кривого Рогу є де відпочити

Днями в Кривому Розі відкрили новостворену рекреаційну зону на річці Стара Саксагань. Це стало можливим завдяки реалізації регіональної Комплексної екологічної програми. Тепер понад 90 тисяч мешканців Центрально-міського району Кривого Рогу матимуть затишний куточок для відпочинку.

— Дніпропетровщина першою в Україні приєдналася до Ініціативи Глобального договору ООН про сталий економічний розвиток на основі запровадження високих соціальних та екологічних стандартів виробництва. Захист довкілля, зменшення шкідливих викидів і скидів, розчищення русел річок, створення нових рекреаційних зон — це пріоритети Комплексної стратегії розвитку регіону, — сказав на урочистому відкритті в Кривому Розі голова облдержадміністрації Олександр Вілкул.

Як відомо, екологічна програма Кривого Рогу є наймасштабнішою в Україні. Її обсяг фінансування становить майже 11 млрд. гривень, 10 млрд. з яких — кошти гірничо-металургійних підприємств Кривбасу, близько 1 млрд. — бюджетні.

За попередні десятиліття в результаті порушення водного режиму річки Стара Саксагань відбулося не тільки замулення русла, а й підйом рівня грунтових вод. Це почало завдавати шкоди житловим будинкам та інженерним комунікаціям Центрально-міського району Кривого Рогу.

Мальовничі береги Старої Саксагані зачаровують.
Фото прес-служби облдержадміністрації.

Проект створення рекреаційної зони було реалізовано впродовж 2010—2012 років. Було розчищено майже 5 кілометрів русла річки, видалено більше 200 тисяч кубометрів мулу. З метою укріплення берегів та попередження їх заростання виконано берегоукріплення загальною площею понад 500 тисяч квадратних метрів. Зокрема, було встановлено георешітки та геотекстиль з наступним їх закріпленням камінням. Для вільного доступу мешканців міста до води облаштовано маршові сходи вздовж річки.

Для подальшого благоустрою території виконано планування берегів. Невдовзі буде проведено зариблення річки. До Старої Саксагані запустять більше тонни товстолоба.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

ДОВІДКОВО

У рамках Комплексної екологічної програми Кривого Рогу протягом 2011 року було скорочено обсяг шкідливих викидів в атмосферу на 9 відсотків. А вже цього року впроваджено систему 3-ступеневої очистки води на Карачунівському водосховищі, з якого надходить вода для 250 тисяч мешканців Кривбасу. У всіх дитсадках, школах та лікарнях Кривого Рогу встановлено системи доочистки води.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

ЖЕКівці ріжуть кабелі провайдерам

У деяких будинках на вулицях Тарнавського і Чалдаєва в Тернополі користувачі залишились без Інтернету. Працівники ЖЕКів обрізають кабелі провайдерів, які прокладені на дахах будинків з порушеннями норм, без технічної документації та дозволів. До таких дій їх спонукали скарги мешканців верхніх поверхів, квартири яких через пошкодження дахів часто заливає. Вентиляційні канали також нашпиговані кабелями, тому неефективно працюють витяжки. Інтернет-провайдерам пропонують встановити внутрішньобудинкові стояки для комунікацій, частина з них так і зробила, але переносити кабелі не поспішають, адже це додаткові затрати. Однак робити це таки доведеться. Працівники ЖЕКів рішуче налаштовані навести лад з цього питання.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Для тубдиспансеру придбали нове обладнання

За сприяння Глобального фонду для боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією для Чернівецького обласного протитуберкульозного диспансеру придбали медичне обладнання на суму понад мільйон гривень. Поставку здійснено в рамках програми «Зупинимо туберкульоз в Україні», основним завданням якої є поліпшення діагностики цієї недуги. Для цього фонд забезпечує сучасним обладнанням лабораторії спеціалізованих медичних закладів та установ загальної лікарської мережі.

Серед отриманих апаратів — лабораторні термостатичні камери, медичний морозильник, швидкісні центрифуги, шафи з ультрафіолетовими лампами тощо. Проте найбільше у тубдиспансері радіють появі мікробіологічного аналізатора «ВАСТЕК», який дає змогу здійснювати швидку діагностику туберкульозу.

Сергій СУЛИМА.

Пригадали «застій» і відзначили його книжкою

У Запоріжжі презентовано книжку до 95-річчя з дня народження колишнього першого секретаря обкому КПУ Михайла Всеволожського. Він перебував на посаді майже 20 років (з 1966-го по 1985-й), і зрозуміло, що це ціла епоха в житті області. Тому Всеволожський у виступах під час презентації у Запорізькій облдержадміністрації позиціонувався як найуспішніший керівник регіону. Хоча наслідки його діяльності викликають чимало запитань. Наприклад, реалізація гасла: «План за будь-яку ціну» (а отже, ніякої модернізації, особливо в металургії і, відповідно, не лише фантастична матеріалоємність продукції, а й жахливий стан екології). Нагадаємо: акції протесту з цього приводу у Запоріжжі на фініші радянської епохи гриміли на весь Союз. А ще в цілком українському місті Запоріжжі на початку 1960-х, у «застій», і сьогодні почути українську мову, особливо в керівному кабінеті, — велика удача. Житлова забудова велася активно, однак в обхід приватного сектору і хаткорозвалюю навіть за кілька десятків метрів від центрального проспекту. У результаті — Запоріжжя за площею втричі більше від Парижа, але більш ніж утричі менше від французької столиці за населенням (скільки зайвих грошей витрачається на комунікації, транспорт, освітлення!).

Зате Михайло Миколайович Всеволожський у пік «застою» (з 1971-го по 1977-й) отримав найвищі державні нагороди — орден Леніна, звання Героя Соцпраці й Державну премію СРСР. Бо в очах і тодішньої, і сьогоднішньої номенклатури саме «вся грудь в орденах» і визначає успішність того чи іншого керівника.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ЦИФРА

28,2 мільйона гривень

власних коштів витратив на спорудження в обласному центрі дитячого садка на 280 місць вінницький будівельний концерн «Поділля». За інформацією керівника прес-служби концерну Ірини Булгакової, новобудову безплатно передано у власність міськради.

Віктор СКРИПНИК.

Ярмарки здешевили картоплю

Картопля в Севастополі коштує 1,80—2 гривні за кілограм. Причину такої ощадливої ціни на один з основних продуктів харчування голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба вбачає в тому, що влада попрацювала над організацією ярмарків сільгосппродукції. За що начальник управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу СМДА Олег Кужман удостоївся подяки градоначальника.

Але заспокоюватися, вважає В. Яцуба, рано. І дав доручення підлеглим моніторити в місті ціни на сільгосппродукцію: «Особисто відвідав ринок і переконався, що картоплю продають за ціною 1,80—2 гривні. Звичайно, наприкінці зими така ціна не залишиться без змін, але утримувати її в розумних межах — на під силу».

Микола МАГДИЧ.

Осінній призов молодь ігнорує

Ухилення від призову до української армії на Херсонщині набуває тривожного характеру масового явища.

Якщо минулого року за період осіннього та весняного призовів на комісії без поважних причин не з'явилося 2376 юнаків, то навесні нинішнього «ухильників» налічувалося вже 2410 осіб, тобто майже стільки само, скільки за весь минулий рік. Скажімо, в Цюрупинському районі області, де військовий комісар погорів на хабарництві й постав перед судом, у 2011-му їх було 109, а навесні 2012-го — вже 141. Немає сумніву, що після завершення осіннього призову цей сумний показник збільшиться ще на кілька сотень осіб.

Юридично підкована молодь розуміє, що відповідно до вітчизняного законодавства за неявку на призов, а не на збірний пункт, їй загрожує лише невеликий штраф, і не з'являється до військкоматів за повістками. Причому на Херсонщині є і такі райони, де з «ухильників» навіть штрафи не стягують! Цілком логічно, що правоохоронні органи мають вагомі підстави вважати: саботаж призову часом фактично заохочують і самі ж недбайливі співробітники деяких військкоматів.

«У ході перевірок виявлено волаючі факти, коли офіцери військових комісаріатів у низці районів навіть не інформували органи внутрішніх справ і не просили їхньої допомоги для пошуку юнаків, які нехтують повістками. Така «робота» вже межує із посадовою недбалістю, за яку винні мають відповідати за усією суворістю закону», — зазначає в інтерв'ю нашому кореспондентові прокурор Херсонської прокуратури з нагляду за дотриманням законів у військовій сфері Південного регіону Віталій Слободянюк **(на знімку).**

У військкоматах, щоправда, загрози для зриву осінньої призовної кампанії у зростанні кількості «ухильників» не бачать. У результаті скорочення армії і збільшення в ній контрактників шанси потрапити на строкову службу в Херсонській області має, у найкращому випадку, один із десятка призовників. «Покупцям» із військових частин поки що є з кого вибирати, та чи надовго?

Фото автора.

Здоров'я ріка їх оминула

Чому на Херсонщині провалилася програма «Шкільне молоко»

Повернути учням молодших класів можливість випити на великій перерві склянку свіжого молока, як це було за Союзу, поки що не вдається владі Херсонщини. Цього року керівництва обласної ради та облдержадміністрації взялися розробляти регіональну програму «Шкільне молоко», підключивши до її впровадження й управління від освіти. Раціональна ідея була не тільки в зміцненні здоров'я підростаючого покоління, а й у тому, щоб завдяки підвищенню попиту стабілізувати ціни на молоко. Адже через низький попит селяни краю ще з минулої весни змушені продавати його за собівартістю чи навіть собі на збиток.

Умови — здирницькі

Від самого початку освітянам було зрозуміло, що й за низьких закупівельних цін на молоко програма обійдеться недешево — тільки для школярів з обласного центру щоденна склянка здорового напою, обіцяна дядями-чиновниками вже з 1 січня 2013 року, мала коштувати понад мільйон гривень на рік. Та фінанси, зрештою, навіть у кризу на таку потрібну справу розпорядники місцевих бюджетів знайшли б, і громадськість проти додаткових витрат не заперечувала — для дітей не шкода. Складніше, ніж гроші, виявилося знайти... якісне молоко!

— Підприємства Херсонщини закуповують його переважно для виробництва сирів та йогуртів. Коли мова пішла саме про постачання пастеризованого молока, лише один виробник спромігся запропонувати доставку до навчальних закладів цього продукту в картонній упаковці. Причому за 200-грамовий пакетик правив 1,8—1,9 гривні, тобто майже вп'ятеро дорожче закупівельної вартості сировини, — пояснює начальник обласного управління освіти Андрій Яценко. — Нас такі умови не влаштовували, тому впровадження програми «Шкільне молоко», реалізація якої мала розпочатися вже з початку наступного року, довелося відкласти. Будемо її доопрацьовувати.

Пропонують «консерви»

Здавалося б, все просто: якщо великі та середні переробні підприємства співробітництво зі школами не зацікавило, треба домовлятися безпосередньо з молочними кооперативами — вони ж бо не відмовляться постачати свою продукцію напряму споживачеві, та ще й оптом. Але це тільки здається. На Херсонщині кооперативи та інші селянські об'єднання власників корів ще ледве-ледве спинаються на ноги і починають закуповувати лише обладнання першого етапу: молоковози, холодильне устаткування. Про виробничі лінії для пастеризації та розливу продукту ще навіть не йдеться, тому конкуренцію великим підприємствам у плані постачання молока до шкіл у найближчому майбутньому вони навряд чи можуть скласти. Директори шкіл та службовці відділів освіти спробували було пошукати альтернативних постачальників за межами краю, де підприємств—переробників молока значно більше. Та якісного, але специфічного товару за помірною ціною і в сусідніх областях не знайшли — пропозиції отримали такі самі неприйнятні.

— Одне підприємство надає пакет документів на постачання молока до шкіл, а санітарний висновок на продукцію прострочений. Знаходиться інший завод з Київщини — у нього з документами все гаразд, натомість пропонує доставляти молоко великими партіями раз на два з половиною місяця. Виявляється, в того «свіжого» молока термін зберігання — півроку, — здивована начальник шкільного відділу санепідслужби Херсона Алла Тимошенко. — Невідомо, що за хімічні домішки чи технології дають йому можливість не псуватися так довго, але можна сказати з певністю: навряд чи малечі такий продукт буде корисним. Адже термін зберігання звичайного пастеризованого молока, де немає домішок і збережено всі корисні речовини, обраховується днями, а не місяцями!

Позичай, сусіде...

Можливо, за якийсь час влада Херсонщини таки відшукає десь на Одещині чи Миколаївщині добросовісного виробника і вмовить його забезпечувати школу якісним молоком за помірною ціною, а не дорогими «консервами» сумнівної якості. Однак, розраховуючи на перспективу, стимулювати треба не пошуки постачальника деінде, а створення переробного комплексу якнайближче до масового споживача. Бо таке «стимулювання місцевого виробника» уже призвело до того, що в області не залишилося жодного м'ясокомбінату, та й третину хліба завозять якщо не з тієї ж сусідньої Миколаївщини, то навіть з Одещини чи Запоріжжя! То тепер і молоко в сусідів позичатимемо, як очі в Сірка?

Тьмутараканські перегони з діжкою на фініші

Призом за перемогу у марафоні став не звичний кубок, а... дубова діжка, бо й сам марафон не був звичайним. Це екстремальне випробування на витривалість під назвою «Тьмутараканські перегони» організував херсонський Центр живої історії «Олешшя» за участю дванадцяти команд з Києва, Одеської, Вінницької, Чернігівської, Черніговецької областей та навіть з Москви.

Для шістдесяти марафонців ніякого спортивного одягу та зручних легких кросівок передбачено не було: їхнє вбрання являло собою точні копії одягу та озброєння вікінгів, кочівників-аланів, древніх русичів, тож кожен тягнув на собі вагу у понад десять кілограмів — із списами, мечами, луками. І бігли не на стадіоні, а піщаними дюнами Тендрівської коси у дощ і туман, причому один з етапів проходив уночі. До того ж подолання шляху супроводжувалося раптовими нападами «розбійників», які треба було відбити, і лише потім продовжувати рух.

Екстремальний марафон у важкій середньовічній екіпіровці став для учасників неабияким випробуванням.

На подолання дистанції у понад сорок кілометрів учасникам «Тьмутараканських перегонів» відвели 26 годин, але в ліміт часу вклалися не всі — навантаження, з яким легко справлялися наші предки, для декого із сучасників виявилося «непідйомним». А найкраще вони далися команді з Черніівеччини з п'ятьох екстремалів в одязі та з озброєнням середньовічних вікінгів.

Їм і дістався головний приз — дубова діжка на десять літрів, обручі для якої викували вручну. Чим її заповнювати, то вже справа переможців.

Фото Центру живої історії «Олешшя».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...комунальники зняли фільм про воду

Трудовий колектив комунального підприємства «Виробниче управління водоканалізаційного господарства Херсона» власними зусиллями відзняв науково-популярний фільм про те, звідки добувають і як очищають питну воду та як вона потрапляє до помешкань. Мета — виховати в споживачах повагу до своєї роботи та краще ознайомити з нею.

Керівник КП ВУВКГ і «за сумісництвом» продюсер творчого проекту Ігор Козаков каже, що на створення півгодинної стрічки не витратили жодної бюджетної копійки — все робилося за рахунок вільного часу та власних ресурсів групи ентузіастів. Режисером виступила співробітник його прес-служби Тетяна Яковенко. Від написання сценарію до монтажу стрічки минуло понад півроку. Але результатом творці фільму «Вода» задоволені: його вже розмістили на сайті міськводоканалу у режимі вільного доступу.

До речі, подібні фільми є популярними у світі, їх охоче транслюють такі відомі канали, як Бі-Бі-Сі та Дискавері, а в Україні такого телепродукту майже немає. Тому дирекція Херсонського міськводоканалу готова безплатно надати науково-популярну стрічку «Вода» для показу в ефірі будь-якої вітчизняної телекомпанії.

...бригада швидкої допомоги потрапила в заручники

Бригада швидкої допомоги опинилася в заручниках... у пацієнтів. У Херсоні служба «103» отримала по телефону виклик до пацієнтки на вулицю 40 років Жовтня. Під час огляду з'ясувалося, що в неї запалення внутрішніх органів, лікувати яке можливо тільки в умовах стаціонару. Пацієнтці запропонували доправити її в лікарню, однак вона відмовилася, а її мати в ультимативній формі зажадала, щоб дочку лікували на місці. Фельдшер із санітаром намагалися пояснити неможливість цього, однак усе закінчилося тим, що мати молодої жінки просто спустила з ланцюга собаку бійцівської породи і близько години не давала бригаді «швидкої» покинути двір, щоб поїхати обслуговувати інші виклики. З «облоги» людей у білих халатах звільнила тільки міліцейська опергрупа, після їхнього дзвінка по мобільному телефону до чергової частини. Побачивши стражів порядку господарка будинку прив'язала собаку й нарешті звільнила «бранців».

Виконувач обов'язків головного лікаря станції швидкої допомоги Херсона Станіслав Сінченко каже, що бригади служби «103» з випадками насильства стикаються нерідко. Пацієнти напідпитку або члени їхніх родин часом кидаються в бійку з фельдшерами, наркомани намагаються їх пограбувати, добуваючи собі «дозу». Якщо обслуговування не сподобалося, в машини із червоним хрестом летить каміння, а медиків нецензурно ображають. Того дня, коли відбувся інцидент із заручниками, у приміському селищі Зеленівці на іншого фельдшера так само спустили собаку, і та прокусила йому ногу. Однак такі витівки працівники швидкої допомоги сприймають стоїчно, вважаючи їх неминучими в роботі. Озброювати співробітників чи купувати їм каски з бронежилетами тут не збираються — на них все одно немає грошей.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 215 (5465)
СЕРЕДА, 14 ЛИСТОПАДА 2012

16 листопада відкривається виставка, присвячена 95-річчю Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури України

У Києві тривають Дні Януша Корчака (1878—1942), видатного польського письменника та педагога, що загинув у нацистському концтаборі разом зі своїми вихованцями

Полтава, листопад 1917-го...

Минуло 95 років Жовтневої революції, яку ще називають «більшовицьким переворотом». У радянських підручниках зазвичай писали про «тріумфальну ходу радянської влади» після жовтневого повстання в Петрограді. А як це було насправді? Про те, що відбувалося в ті дні в Полтаві, свідчать записи лікаря Олександра Несвіцького, котрий вів особистий щоденник. Цей рукопис придбав Державний архів Полтавської області і у 1995 році видав окремою книжкою «Полтава у дні революції та в період смути 1917—1922 рр.». Щоденник цікавий тим, що його автор не був політично заангажованим. Ось уривки з кінця жовтня до останніх днів грудня 1917 року.

27 жовтня. Чутки, що в Петрограді влада перейшла до рук більшовиків. Люди бояться заворушень. Учні розпущені по домівках. Винний склад охороняється юнкерами Віленського училища з кулеметами. Від Совєту революції вийшло звернення: ***«Граждане! В Петрограде происходят события величайшей государственной важности. Ввиду этого на заседании Губернского исполнительного комитета Совета рабочих и солдатских депутатов принято постановление об образовании Совета революции из представителей всех демократических организаций, задачей которого является соблюдение революционного порядка в городе и губернии до получения директив из центра и забота о том, чтобы не нарушался правильный ход предвыборной кампании...***

Граждане, не верьте слухам о готовящихся беспорядках, погромах и проч. Знайте, что такие слухи распространяются врагами народных прав и свободы».

Такса візникам (27 жовтня затверджена Думою): на ст. Полтава-Південна: пара — 4 руб., одиночна — 3 руб.; зі ст. Полтава-Південна: пара — 5 руб., одиночна — 4 руб.; на ст. Полтава-місто: пара — 3 руб., одиночна — 2 руб. 50 коп. За годину по місту — 4 руб. і 3 руб. 50 коп, за третього пасажира — 1 руб.

28 жовтня. Очікували розгром винного складу. Вжито заходів охорони. Революційний Совєт обрав начальником гарнізону та емісаром дезертира Криворотченка.

30 жовтня. Що робиться в Петрограді та Москві, невідомо.

31 жовтня. Совєт робітничих депутатів опублікував повідомлення, розклеєні по місту, про те, що 2-й з'їзд Совєтів у Петрограді вирішив передати владу в руки Совєтів. Тимчасовий Уряд заарештовано. Губернський комісар Левицький, що заміняв губернаторську владу, зник. Влади немає, втекла! Хороша адміністрація!

4 листопада. У Віленське училище з'явилися депутати від саперного батальйону з пропозицією перейти на їхній бік, а якщо не погодяться, то сапери будуть громити училище. Юнкери відповіли, що вони підпорядковуються Українській Раді. Пуд дров — до 2 руб.

10 листопада. О 3-й годині буде виголошений «Універсал Ради» про оголошення України федеративною республікою. Революційний Совєт усунув з посади начальника гарнізону генерала і призначив на його місце прапорщика Прокопенка.

12—14 листопада. Вибори в Установчі Збори. По місту їздять автомобілі з червоними прапорами і з музикою.

12 листопада. На дачу до колишнього директора Кадетського корпусу М. Попова в Гетьманському провулку на Кобищанах з'явилися одягнені в офіцерську форму грабіжники, зажадали гроші та речі, обшукали, забрали все дочиста, взяли його коня і поїхали...

13 листопада. Київська Рада вводить у Полтаву український полк. Імовірно, саперний батальйон відправлений назад у Миргород.

15 листопада. Совєт Революції постановив зняти з посади прокурора окружного суду Дубровіна та всіх судових слідчих. Прокурор відмовився від здачі справ. Виборців в Установчі Збори було 47500, 19769 з'явилося на вибори, тобто 42%. У міській управі видавалися картки на отримання мануфактури. Нововведення таке вперше. До цього крамниці були зачинені.

17 листопада. На Новий базар з'явилися представники Совєту робітничих депутатів і конфіскували на товкучці казенні речі, продані солдатами-саперами. Солдати саперного батальйону стріляли в повітря. Утворилася паніка.

Місто склікало місцевих капіталістів, щоб вони дали до 1 січня 1919 року 500000 руб. без відсотків. Це потрібно на сплату пайків родинам воїнів. Далі. У ніч на 17 листопада розграбована шевська майстерня в інвалідному будинку на Шведській Могилі.

18 листопада. У ніч з 18 на 19 листопада погроми в клубах. О 2-й годині ночі в клуби громадський (в «Європейському» готелі), український і чиновницький з'явилися грабіжники і забрали у гравців гроші, годинники, обшукали їх і поїхали.

У Полтаву прибув з Брянська 2-й важкий артилерійський дивізіон — 600 солдатів, до 40 офіцерів. Солдати балотували командира дивізіону і не обрали, про що доповіли Совєту робітничих депутатів, який зажадав до себе командира і запропонував здати посаду. Він здав її старшому офіцеру, але солдати призначили молодшого в чині.

21 листопада. У клубах Совєт робітничих депутатів забрав за сприяння міліції з її начальником Свєтловим у Ходолія (доглядач будинку Кадетського корпусу) 1500 руб., у адвоката Сільського — 2000 руб., у чиновницькому клубі зі столу взято 14000 руб. З'явилися вони буцімто з метою припинити азартну гру. Свєтлов заявив: «Нам гроші потрібні — ось виправдання. Доберемось до банків, а там і до приватних осіб».

22 листопада. Солдати обікрали цейхгауз з казенними теплими речами, які винесли на товкучку. М'ясо: фунт — 80 коп., масло свіже — 9 руб., солоне — 6 руб. фунт.

25 листопада. З приводу грабежу в клубах зверталися зі скаргою до Київської Ради, але безрезультатно. Скаржилися і на закриття друкарні. Рада наказала не закривати, але Совєт робітничих депутатів не звернув на це уваги.

1 пуд сіна — 12 руб., вівса — 15 руб. Ходимо пішки, лише солдати роз'їжджають по місту.

27 листопада. Злодійства, грабунки тривають, грабують уночі, вечорами і вдень. Під'їхали на підводі до крамниці купця Альтшуллера, навантажили підводу товарами і вивезли. З'явилися на дров'яний склад і зажадали 28000 руб., отримали у цей день.

Біля судової міліції зібрався натовп з вимогою видачі 12 злодіїв. Натовп увірвався, витяг і вбив одного злодія.

Декрет народних комісарів, підписаний Леніним, про закриття окружних судів, судових палат, Сенату, адвокатури, світових суддів і т. п. 1 фунт чаю — 18 руб.

30 листопада. Розпущені по домівках семінаристи. Кинута бомба в Корпусному саду. Розпущені чоловіче і жіноче духовні училища.

8 грудня. За хлібом — черги по кілька годин. Хвости — за мануфактурою.

9 грудня. Біля арештантських рот — великий натовп. Виявляється, українці відбирають зброю у розквартированого там авіапарку. З чуток, у Костянтинограді народним самосудом убито 12 осіб. Убитий у Миргороді старий О'Рурк і його дружина, з 4 на 5 грудня. Він був головою земської управи і предводителем дворянства.

11 грудня. Страйк робітників друкарень за збільшення платні — вимагають 350 руб. на місяць та у разі розрахунку — платню за 1/2 року.

12 грудня. Прибули українські війська, броньовані поїзди. Більшовики взяли верх, панують в Полтаві, відібрали назад зброю, арештовану Радою в авіапарку. Земельний комітет рубає монастирський ліс. На Крутому Березі у Невіандта все розграбували і вирубали ліс.

Усі магазини торгують до 4-ї години, немає нафти для електричної станції, аби ночами освітлювати магазини.

13 грудня. Учитель гімназії, математик Гвоздьов, що йшов додому по Шевченківській вулиці, був пограбований і важко поранений у скроню і в груди. Грабіжники втекли. По всьому місту бродять солдати поодинці й натовпами. Бродять без діла, нападають на офіцерів і жителів, грабують, убивають.

Олександр Несвіцький.

14 грудня. Відозви, розклеєні по місту, закликають жителів до загального страйку. Українська Рада є (за відозвами) контрреволюційною установою. Вказується на те, що Совєт робітничих депутатів вирішив зустріти їх з червоним прапором, зі співом революційного гімну, а тим часом представник Української Ради вимагає, щоб був розпущений 4-й полк і депутати від Совєту їхали б у Київ для пояснення перед Генеральним секретаріатом із приводу агітації серед військ. Робітників закликають захищати революцію і почати загальний страйк, не давати хліба, води, світла і припинити торгівлю.

Афіші, розклеєні на вулицях, надруковані російською та українською мовами. Друкарні продовжують страйкувати.

15 грудня. З'явилося електроосвітлення. 14 грудня був закритий водогін, 15 грудня відкритий зранку. Увечері в «Європейському» готелі вбитий командувач військами полтавського гарнізону Ластовченко. Після цього українці оточили губернаторський будинок і розігнали в «Європейському» готелі Совєт робітничих депутатів, що там засідав. Багато втекло, сховалися в підвалах, але багатьох захопили і відправили до Кадетського корпусу, де у верхньому поверсі розмістилися українські війська.

16 грудня. Командувач військами — замість убитого Ластовченка підсавул Кириченко — оголосив Полтаву на військовому становищі. Після 9-ї години вечора не можна бути на вулиці всім, крім осіб, які мають перепустку. Заборонені мітинги, зібрання, самочинні обшуки, арешти і т. д. Дозволено друкування всіх газет.

Роз'їжджають по місту на автомобілях українці, розкидають оголошення про це. Відбирають зброю. У місті постріли чути постріли. При обшуку українці знайшли в губернаторському будинку, де був Совєт робітничих депутатів, зброю, бомби, бомбомети. Совєт розігнано.

1 ф. свічок стеаринових — 4 руб. 80 коп., свинина — 1 руб. 40 коп.

17 грудня. Українські війська зайняли приміщення Совєту робітничих депутатів у губернаторському домі. Розгромлений магазин і винний льох Скриньки. Частину пограбованого відняли українські війська.

20 грудня. Залізничний шлях біля Кочубеївки до Божкового розібраний, щоб перешкоджати просуванню військ більшовиків із Харкова. На вулицях не припиняється стрілянина.

21 грудня. Привезено у місто гас, його давно не було. Розгромлена лавка Круглікова, який торгує, між іншим, і гасом. Громила юрба. По місту багато п'яних солдатів.

23 грудня. Роздаються бланки для виборів в Українські Установчі збори на 27, 28, 29 грудня. Більшовики бойкотують вибори.

25 грудня. По місту багато п'яних солдатів. Знову громили погреби Скриньки. Була стрілянина. Вибори в Українські Установчі збори відкладені до 12 січня. Солдатам дано право отримувати денатурат, аби уникнути розгрому винних крамниць.

26 грудня. На базарі солдати громили винний склад Панасенка. Багато п'яних, йде стрілянина по місту. Громили винний льох Скриньки, була при цьому стрілянина.

Стріляли кулемети, поранених відвозять у лікарню. Розграбовані чиновницька лавка, ювелірні магазини Сапожникова, Шипотовського, магазин хутра, білизни і т.п. Сформувалася дружина молодих людей для стримування солдатів, але ті стріляли і вбили 5 чоловік. Жителі ховаються в будинках. Пияцтво і розгул тривають.

27 грудня. Йдуть погроми крамниць; громлять солдати і всякий набрід. По місту роз'їжджають п'яні солдати з бабами, возять награбоване вино у відрах, бутлях, бляшанках.

28 грудня. Уночі підбирали п'яних солдатів, що валялися на вулицях. По місту їздять броньовані автомобілі для попередження погромів. Важко розібрати, які солдати грабують: українські чи інші... Багато речей у них відбирають. Оголошено військовий стан. Заборонено ходити по місту пізніше 7-ї години вечора.

29 грудня. Погромів у місті не було. На третій день свят — бунт арештантів у острозі. Обеззброїли караул. Приспіла охорона, дала залп, убити ватажок, решта повернулися в камери, так що вони на гастролі не потрапили.

30 грудня. Всі лавки і магазини закриті до 2 січня. На вулицях перехожих зупиняють, обшукують і грабують...

Підготував Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.
Фото з архіву автора.

Полтава настільки втомилася від зміни влад, що 1919 року захоплено вітала денікінського генерала В. Май-Маєвського. Та й це було ненадовго.

Влади немає, втекла! Хороша адміністрація!

"СК "Країна" повідомляє, що у зв'язку із втратою бланків ОСЦПВВНТЗ (полісів), спеціальних знаків та бланків ПрАТ "УТСК" міжнародного страхування "Зелена картка" вважати недійсними:

1. Поліси ОСЦПВВНТЗ:

1.2. СЕРІЇ АВ з номерами: 1406827, 1418548-1418549, 1419129-1419130, 1426116-1426120,1445442, 4992711, 4993392, 4994616, 6469386 - 6469388, 6469742, 6469750, 6469907, 6469911, 6473610, 6473613, 6475239, 6497328, 6508608, 6510350, 6510524 - 6510525, 7439279 7439946, 7448577.

2. Поліси ОСЦПВВНТЗ та спеціальні знаки до них:

2.1 СЕРІЇ АВ з номерами: 1405979 - 1405981, 9407528 - 9407530.

3. Зелена картка:

3.1 СЕРІЇ UA: 045/8770154 - 045/8770155.

ДО УВАГИ БАТЬКІВ !

Єдиний в Харківській області санаторний загальноосвітній навчальний заклад для дітей із захворюваннями органів травлення - комунальний заклад «Нововодолазький санаторний навчально-виховний комплекс» Харківської обласної ради продовжує набір учнів до 1 - 11 класів.

Харчування - безкоштовне, п'ятиразове, дієтичне.

Навчання, проживання і отримання лікувально-оздоровчих процедур - безкоштовне.

(05740) 4-25-58, 4-33-84

смт Нова Водолага, вул. 40 років Перемоги, 79

http://nv-internat.edu.kh.ua/

nv-internat@mail.ru

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 17 вересня 2012 року по справі № 18/1830/12 порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "Об'єднана паливно-енергетична компанія" (код ЄДРПОУ 36396976, м. Полтава, вул. Фрунзе, 146-А).

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 11.10.12р. введено процедуру розпорядження майном ТОВ "Об'єднана паливно-енергетична компанія", розпорядником майна призначено Матлаша Володимира Миколайовича (ліцензія №600804 від 25.05.12р., адреса: 36034, м. Полтава, вул. М.Бірюзова, 96, кім. 296, поштова адреса: м. Полтава-34, а/с 487).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 25.10.2012 р. по справі № 25/5005/8808/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "Оптіма-Петроліум" (код ЄДРПОУ 24443498, місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, буд. 4, п/р № 2600530030401 в ПАТ КБ "Кредит Дніпро" м. Дніпропетровськ, МФО 305749) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено Ліквідатором ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "ВЕСТ-ТРАСТ" (код ЄДРПОУ 35395395, місцезнаходження: 49000 м. Дніпропетровськ, вул. Миронова, 4, директор Косарєв А.В.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Миронова, 4.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 29.10.2012 р. по справі № 5009/3780/12 № провадження справи 23/84/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Житлоцентр Мирне", код ЄДРПОУ 34247548, юридична адреса: 72350, Запорізька область, Мелітопольський р-н., смт. Мирне, вул. Південня, б. 9, кв, 44, р/р № 2600810081601 в ПАТ "Метабанк", м. Запоріжжя, МФО 313582, р/р № 26009301102762 в ПАТ "Державний ощадний банк України", м. Мелітополь, МФО 300056, р/р № 26008013015159 в ПАТ "ВТБ Банк", м. Мелітополь, МФО 321767, р/р № 26005962490941 в ПАТ "ПУМБ", м. Мелітополь, МФО 334851, згідно ст. 51 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його бакрутом".

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Книшевську Тетяну Сергіївну (ліцензія АВ № 499061), 72301, м. Мелітополь, вул. Лермонтова, б. 58, кв. 4, т. (096) 7388180.

Заяви кредиторів приймаються в місячний строк від дня опублікування цього оголошення на адресу ліквідатора.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Бест - Надра Трейд" (15505, Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Киїнка, вул. Колгоспна, 16, код ЄДРПОУ 36130885) Постановою Господарського суду Чернігівської обл. (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 08.11.2012 р. у справі № 5028/21/11б/2012 визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор Кравчук Наталія Євгеніївна (14000, м. Чернігів, просп. Перемоги, 96, кв. 50).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка,16) по справі № Б-5010/2506/2011-13/74 від 30 серпня 2012 року визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "БВО Сервіс Груп" (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Максимовича, 13, код ЄДРПОУ 34844705). Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Швець Олег Ярославович (ліцензія серія АВ № 547736 від 30.08.2010 року, поштова адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, буд. 149, кв. 26).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня цієї публікації.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка,16) по справі № Б-23/44 від 04 жовтня 2012 року визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Галичинатабак" (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Максимовича, 8, код ЄДРПОУ 30474571). Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Швець Олег Ярославович (ліцензія серія АВ № 547736 від 30.08.2010 року, поштова адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Галицька буд. 149, кв. 26).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня цієї публікації.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 10 травня 2011 року по справі № 18/1110/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Лтава" (37300, Полтавська область, м. Гадяч, вул. Леніна, 5-а, код ЄДРПОУ 31336729, р/р № 26008175143600 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005). Ліквідатором призначено Перепелицю В.В. Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 29 травня 2012 року по справі № 18/1110/11 припинено повноваження ліквідатора Перепелиці В.В., ліквідатором призначено Акаєву С.М.(ліцензія АГ № 0594858 від 07.07.2011 р. Адреса: 36020, м. Полтава, вул. Паризької Комуни, 1-б, к. 9, тел. (0532) 2-95-88).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27 вересня 2012 року порушено провадження у справі № 5011-49/13214-2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Райдуга" (03126, м. Київ, бульв. Івана Лепсе, 40-А. Код ЄДРПОУ 01549455, п/р 260093015191 в ПАТ "Банк Перший". МФО 320995).

Розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Косякевич Сергій Олексійович (ліцензія Міністерства юстиції України, серія АД № 040818, від 11.07.2012 року, 04211, м. Київ, а/с 5). Претензії кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області від 06 листопада 2012 року (справа 5017/2930/2012) визнано банкрутом Приватне підприємство "Торговий Дом "Преміум" ідентифікаційний код 36503398, Одеська область, 65085, м. Одеса, вул. Академіка Гаркавого буд. 38. Вищезазначеною Постановою було відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Карпунця Дмитра Альмировича.

Претензії кредиторів приймаються за адресою: 65085, м. Одеса, вул. Академіка Гаркавого, буд. 38, протягом місяця з дня опублікування оголошення. Контактні телефони: (048) 784-24-10.

Постановою господарського суду м. Києва № 5011-46/4583-2012 від 29.10.2012р. ТОВ "АЗОВТРІМ" (ЄДРПОУ 35261998, 02660, м. Київ, вул. Колекторна, 40-А, п/р № 26002013000588 у Київській регіональній дирекції ВАТ "ВТБ Банк" м.Київ, МФО 380195) визнано банкрутом, відносно боржника відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вишневську Н.М. (ліцензія № 566992 від 13.10.2011р.).

26.11.2012 р. о 10-00 в торгово-операційний залі Товарної Біржі "Капіталіст" за адресою м. Київ, б-р. І.Лепсе, 6 відбудеться аукціон з продажу майна ДП Винзавод "Алка-Прима", а саме: будівля магазину загальною площею 197,80 кв.м, розташована за адресою Луганська обл., м. Кіровськ, вул. Карташова, 5, загальна вартість об'єкту 82 000 (вісімдесят дві тисячі) грн., без ПДВ. Заявки приймаються за тел./факс. (044)497-50-43 та за адресою організатора аукціону: м.Київ, б-р. І. Лепсе, 6 з 9-00 до 17-00 у робочі дні.

Ухвалою господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) ВІД 25 вересня 2012 року порушено справу про банкрутство № 22б/5014/2388/2012 відносно товариства з обмеженою відповідальністю "Агропромислова фірма "Темп", код ЄДРПОУ 25367457, адреса: 93713, Луганська обл., Слов'яносербський район, с. Кримське, п/р 26005298956 в АТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Київ, МФО 380805.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну, ліцензія серії АВ № 600758 від 24.01.2012 р, яка мешкає за адресою: 91024, м. Луганськ, вул. Чернігівська, буд. 12, ІПН 2915213088.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

25 жовтня 2012 р. господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр. ім. Т.Г. Шевченка, 18/1) винесено постанову по справі № 5021/322/12 про визнання банкрутом Відкритого акціонерного товариства "Сумський рафінадний завод" (м. Суми, вул. Привокзальна, б. 4; код: 00372925, п/р 26054057000010 у Сумській філії ПАТ КБ "ПриватБанк", МФО 337546) і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Курбанова Назіма Вахід-Огли (40022, м. Суми, вул. Привокзальна, б. 4, код 2895915492, ліцензія серії АВ № 592996, видана 08.11.2011 Державним департаментом з питань банкрутства).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 23.10.2012 р. по справі № 38/5005/8603/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "ОП ТРЕЙД ЛТД" (код ЄДРПОУ 25019213, місцезнаходження: 49033, м. Дніпропетровськ, вул. 152-ї Дивізії, буд. 3, кв. 417 п/р № 26003132228051 в ПАТ КБ "ПриватБанк" м. Дніпропетровськ, МФО 305299) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено Ліквідатором ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "АЛЬКОН-ТРАНС" (код ЄДРПОУ 33422547, місцезнаходження: 49000 м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова, 44, директор Замковий Д.В.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова, 44.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ. вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 5011-50/12523-2012 про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю "ІНСТРУМЕНТ-ЦЕНТР 2005", Ідентифікаційний код 33595659, місцезнаходження: 02094, м. Київ, вул. Мурманська, буд. 3. Банківські реквізити: п/р 260020131107 в АТ"СБЕРБАНК РОСІЇ", код банку 320627.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Ронського Романа Михайловича, ліцензія серії АГ №580373 від 12,08.2011 року, поштова адреса: Київська область, Бородянський район, смт. Клавдієво-Тарасове, вул. Радянська, буд. 23-А, ідентифікаційний номер 2819318138.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області у справі № 5021/1501/2011 від 23.10.2012р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Новий океан" (м. Суми, вул. Роменська, 77, код ЄДРПОУ 33814224). Ліквідатором призначено Полякова Сергія Миколайовича (Ліцензія серії АД № 040812 від 05.07.2012 року, адреса: 40011, м. Суми, вул. Новомістенська, 10/31.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 17.09.2012р. порушив провадження у справі № 18/1797/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Хліби Полтави-1" 39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Цілиноградська, 3а, код ЄДРПОУ 36345937).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Акаєву С.М. (ліцензія АГ № 594858 від 07.07.2011 р.), адреса: 36020, м. Полтава, вул. Паризької Комуни, 1 б, кв. 9).

Заяви від кредиторів приймаються протягом тридцяти днів із дня опублікування даного оголошення.

Ліквідатор ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" повідомляє, що з 03 грудня 2012 року кредитори банку мають можливість ознайомитись з Переліком (реєстром) акцептованих ліквідатором вимог кредиторів (далі - Реєстр вимог) за адресою: м. Харків, пров. Мар'яненка, 4, (телефон 700-46-73) та вул. Плеханівська 85/87 (телефон 771-83-73) з понеділка по п'ятницю з 9-00 до 18-00 (перерва з 13-00 до 14-00).

У строк до 12 грудня 2012 року Реєстр вимог буде надано для затвердження до Національного банку України.

Тимчасово В. О. Ліквідатора ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" Г. А. Гонтар.

ТБ "Запорізька універсальна торгова біржа" спільно з ліквідатором ФОП Соколової Т. А. Кущиком А.А. повідомляє про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута. На аукціон виставляється лот №1: двокімнатна квартира № 134, яка знаходиться за адресою: м. Запоріжжя, вул. Героїв Сталінграду, буд. 50. Початкова ціна продажу 305 752,80 гривень.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 14.11.2012 року. Публічні торги, (аукціон) відбудуться 18.12.2012 року о 10 годині 00 хв. за адресою: м. Запоріжжя, вул. Північнокільцева, 11, кімната 5. Додаткові умови участі в аукціоні за телефоном: (0612)95-85-37.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл.. Свободи, 5) від 01 листопада 2012 року по справі № 5023/4448/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Хароптторг Ексім-ЛТД" (код в ЄДРПОУ 37366125, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Маліновського, буд. 3) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Висоцького Олександра Юрійовича, код 2463021133, для листів: 61052, м. Харків, вул. Маліновського, буд. 3.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) у справі №34/5005/5504/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "НПП ТРАНС ТЕХНОЛОГІЯ", 49024 м. Дніпропетровськ, вул. Універсальна, 10, код ЄДРПОУ 33858057 , р/р 2600930307301 в АБ "Кредит - Дніпро", МФО 305749. Ліквідатором призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія АВ № 499140, (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056) 787-60-91).

Постановою Господарського суду Тернопільської області від 19.09.2012 р. в справі № 10/Б-5022/1323/2011 Державне підприємство "Сільськогосподарське підприємство "Хоростківське", вул. Незалежності, 19, м. Хоростків, Гусятинського району Тернопільської області, код 30003440, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бриксу Андрія Олеговича, ліцензія АВ № 592936 від 24.10.2011 р., адреса: м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 60, кв. 17.

ПрАТ "СК "ІНКОМСТРАХ" (ЄДРПОУ 31282951) повідомляє про втрату бланків полісів та спецзнаків: бланки полісів АВ/9002741-9002800 (60шт), АВ/9002841-9002970 (130шт.), бланки спецзнаків АВ/9002741-9002800 (60шт.), АВ/9002841-9002970 (130шт.). Вказані бланки полісів та спецзнаків вважати недійсними.

ДЕНЬ

№ 215 (5465) СЕРЕДА, 14 ЛИСТОПАДА 2012

Сьогодні в Україні хмарно із проясненням, невеликий дощ, місцями з мокрим снігом. Вітер північно–східний, західний, 5 м/с, на півдні та сході пориви 15—20 м/с. Температура вночі 0—5 градусів тепла, у західних областях 1—6 морозу. Удень 3—8 тепла, на Закарпатті 11 градусів тепла. На Південному узбережжі Криму вночі 4—9 градусів, удень 7—12 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЛИСТОПАДА

1912. Народився український поет, перекладач, літературний критик Андрій Малишко. **1918.** Законом, підписаним гетьманом Павлом Скоропадським, створено Українську академію наук. Першим президентом обрано академіка Володимира Вернадського. **1939.** Верховна Рада УРСР на позачерговій 3-й сесії одностайно затвердила закон про возз'єднання Західної України з УРСР. **1944.** У Києві відкрився Державний музей українського мистецтва. **1960.** Створено Організацію країн-експортерів нафти (ОПЕК). Її основна мета — контроль світових цін на нафту.

СПОРТ

Перед софійською репетицією

Футбол. Сьогодні у Софії відбудеться контрольний поєдинок національних збірних Болгарії та України. Перед відльотом нашої команди до болгарської столиці відбулася прес-конференція тренера збірної **Олександра Заварова (на знімку)**.

— Усі запрошені прибули до розташування збірної, — повідомив Олександр Анатолійович. — Але маємо певні проблеми: температура у Коноплянки, травмовані Гусєв і Ярмоленко.

— Що потрібно збірній України, щоб вона грала, як у матчі з Англією в Лондоні?

— Насамперед треба опуститися на землю і почати все спочатку. Проаналізувати те, що відбулося, засукати рукава та працювати. Потенціал збірна має, вона здатна прогресувати і доводити, що знаходиться у верхніх шарах світової футбольної атмосфери. Зазвичай країни, в яких є сильні клуби, мають і могутні збірні. У нас поки все навпаки: провідні клуби не дають збірникам достатньо ігрового часу, що, безумовно, позначається на національній команді. Але, на жаль, іноземці у тих клубах поки вищі за рівнем.

— Які причини невдалої гри збірної у відбірних поєдинках проти Молдови і Чорногорії?

— З таким моральним і психологічним станом не можна було виходити на поле. Їм треба було на когось розлютитися — на мене, Блохіна, Баля або на когось іншого. І зіграти.

— Які завдання на матч із Болгарією?

— Виступити гідно. Провідні гравці збірної протягом останніх двох тижнів виступали в жорсткому ритмі. Болгарія, либонь, буде мотивованою і прагнутиме довести, що сильніша за нас. Конкретні завдання ставитимемо, виходячи із результатів тренувань.

— Чому до збірної викликані тільки два нападники, Роман Зозуля відсутній?

— У матчах з Молдовою та Чорногорією Зозуля нічого особливого не показав. Але не тільки він. Я не прибічник того, щоб у останній момент щось змінювати у складі команди. Втім, Зозуля — в реєстрі збірної і гратиме у майбутньому.

— Які шанси збірної України у відбірному етапі до чемпіонату світу-2014?

— Якщо вона припинить боротися тепер, то буде відкинута у футбольному плані років на п'ять назад. Такий розвиток подій неприпустимий! Шанси досягти бажаного результату є, але якщо будуть втрати через травми гравців, то буде важко. Хоча збірна — це такий рівень, коли треба приїжджати до неї та грати навіть зі зламаною ногою. Всіх суперників при потрібному налаштуванні можна перемагати.

— Який фахівець має очолити збірну України?

— Він повинен добре знати український футбол, бути в курсі справ в ньому. Іноземцю буде важко, тому що він не встигне по-справжньому поринути у наше футбольне життя, бо наступні відбірні матчі вже у березні. Вважаю, що біля керма збірної має бути українець, який знає і команду, і наш чемпіонат ізсередини. Знаю, що Коньков запропонував цю роль Андрію Шевченку. Він багато послужив українському футболу, тому має право очолити національну команду. Що швидше прийде до збірної новий тренер, то краще для справи...

Пряму трансляцію матчу з Софії вестиме телеканал «Інтер», початок о 18.00.

P.S. Коноплянка, Гусєв і Ярмоленко до Софії не полетіли.

Кінна маршрутка ходить уже... 25 років

У вісімдесятих роках минулого століття у селі Вербень Демидівського району сільські майстри під керівництвом Володимира Заморочка зробили кінну маршрутку — на гумових колесах, із хатинкою, у якій — лавки, стіл... Фургон мав цільове призначення: звозити дітей до дитсадка і розвозити їх по домівках. Відтоді минуло чверть століття, а своєму призначенню вербенська маршрутка і досі не зраджує.

Теперішній візник — Петро Палійчук. Щодня йому доводиться робити по два рейси довжиною дванадцять кілометрів: зранку, забираючи дітвору до дитсадка, а в післяобідню пору, доправляючи дітей по домівках. І так цілий рік у будь-яку погоду.

— Зараз вожу два десятки дітей, — каже Петро Михайлович, — вони з різних куточків нашого села і навіть із сусідніх. Доводиться колесити добрячі відстані. Водночас це велике облегшення як для дітей, так і для їхніх батьків. Так уже триває восьмий рік. А до того маршрутка кілька років простоювала. Добре, що в сільській раді проявили ініціативу і відновили маршрут. Відповідно, я погодився бути візником. Ось так і труджуся...

— Та й дорослі часто користуються маршруткою. Інколи жартують: «А чого це ти, Петре Михайловичу, за проїзд грошей не береш?». Не беру, кажу, бо не даєте... Врешті, справа не в грошах, а в тому, що людям робиш добро. Думаю, що фургончик ще довго послужить людям. Принаймні, без нього уже якось не уявляється життя у Вербені. Було: не виїхав якось у рейс, як народ уже почав хвилюватися: чи, бува, не сталося чого-небудь ? Я спробував підрахувати, скільки наша маршрутка намотала кілометрів за цей час. Напевно, вистачить, щоб об'їхати землю. При цьому, не виїжджаючи фактично із села...

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: вербенська кінна маршрутка — у рейсі.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Здаємо соєве лідерство

Аграріям Херсонщини загрожує недобір сої, хоча останніми роками область була одним з національних лідерів з вирощування цієї культури. Нині місцеві господарства зібрали її близько 260 тисяч тонн, або майже на 25 тисяч тонн менше, ніж торік. Хоча 2012-го збільшили посівні площі під цю культуру на шість тисяч гектарів!

Директор Інституту зрошуваного землеробства НААН України, доктор сільськогосподарських наук Раїса Вожегова каже, що сою в Таврії вирощують в основному на зрошуваних ділянках. Однак минуле літо видалося настільки посушливим, і поля вимагали такої кількості води, що хочне-хоч довелося заощаджувати на електроенергії для їхнього поливу. Вологолюбна рослина відреагувала на вимушену ощадливість зменшенням середньої врожайності з 31,6 до 26,9 центнера з гектара.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

ФОТОФАКТ

У Менській районній бібліотеці Чернігівської області представники місцевої громади вшанували двох ювілярів, братів-земляків із села Сахнівки, — професора-етнолога, письменника, дослідника «Слова о полку Ігоревім» Миколу Ткача та прозаїка, редактора журналу «Літературний Чернігів» Михайла Ткача. Обидва щойно подолали 70- та 75-річний рубежі життя.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ОДНИМ АБЗАЦОМ

Риторичне запитання

Чекає не дочекається гарного життя учасник Великої Вітчизняної війни, житель села Нововоселиця Ульяновського району Микола Григорович Галімон.

— Де воно, те гарне життя забарилося? — бідкається дідусь під час зустрічі з головою Кіровоградської обласної ради Миколою Ковальчуком. — От тільки- тільки ніби трішки краще стало, а жити вже ніколи!

Може, хоча б онуки добре заживуть, сподівається 82-річний пенсіонер...

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Кіровоградська область.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Алла ДОДАТКО, Галина КВІТКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 27362

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

